

Életünk

AZ EURÓPAI MAGYAR KATOLIKUSOK LAPJA

IV. évfolyam 2. szám (4. Jahrgang Nr. 2.)

A Z St.Gallen — Erscheint monatlich

1972 február 1.

A Vatikán és a szocialista valóság

A Vatikán külügyminisztere, *Casaroli érsek*, január 20-án Milánóban a Nemzetközi Politikai Tudományok Intézetében előadást tartott. Előadásának ezt a címet adta: *A Szent-szék és az új szocialista valóság Európában.*

Több helyről bírálát érte a Vatikán keleti diplomáciáját

Megszokott, hogy Casaroli érsek előadásait és sajtónyilatkozatait védekező magyarázatokkal kezdi. E szokásához most is hű maradt. Nyilván azért is, mert az utóbbi időben elhangzott éles bírálatokból tudhatja, milyen aggodalommal figyelik a vasfüggönyön innen és túl egyre sűrűbben sorra kerülő keleti útjait és a kommunista kormányzatokkal folytatott kétesértékű vagy teljesen eredménytelen tárgyalásait. Különösen súlyosan esnek itt latba az elnyomott egyházak helyzetét tapasztalatlanságból is jól ismerő főpásztorok elmarasztaló ítéletei, mint pl. Slipyj bíboros felszólalása a római püspöki szinóduson.

Mindszenty bíboros is megemlítette az ukrainai főpásztor után, a Welt am Sonntagnak adott interjúban, hogy ezzel a feltűnően élénk vatikáni diplomáciával nem sikerült sem a hitoktatás és egyházkormányzat sem a katolikus sajtó szabadságát biztosítani. Amit a vatikáni diplomácia Casaroli irányítása alatt eddig pl. Magyarországon elért, az valóban nem több és nem kevesebb, mint néhány püspöki szék betöltése és Mindszenty bíborosnak az országból való kihozatala. Azonban nemcsak a bíboros távozását, de a püspöki kinevezéseket se tekinthetjük a vatikáni diplomácia sikerének. Tudjuk, hogy az elsőért milyen sajnálatos támadás érte akkor a világsajtóban a Vatikánt, s ez önmagában már mutatja, hogy a bíboros eltávolítása az országból a kommunisták s nem a Szent-szék sikere volt.

Kinek hoznak sikereket a szocialista valóságban a tárgyalások?

De a püspöki kinevezések «sikeréért» is súlyosan kellett az Egyháznak fizetnie azzal, hogy a kinevezettek — jóllehet egyes esetekben inkább fordorlatos nyomásra — már beiktatásuk előtt elkötelezték magukat az egyházüldöző kormányzatnak. Miközben ugyanis a kommunisták képmutatón úgy viselkednek, mintha ők volnának azok, akik az Egy-

háznak engedményeket tesznek, felépítenek szívós konoksággal egy kezes-bárány püspöki kart. S ennek a nevében pl. Magyarországon békepapok közül kiszemelt gyenge erkölcsű vagy érvényesülési vágytól fűtött és elvakult automaták igazgatják az egyházmegyéket és vezetik az egyházi intézményeket a párttól kapott utasítások szerint. A bolsevizmus a második világháború után dolgozta ki az egyház- és vallásüldözésnek ezt a raffinált módszerét. Azt sikerrel próbálta ki előbb az ortodox orosz egyházon és most Casaroli külügyminisztersége alatt látszólagos római jóváhagyással a vasfüggöny mögé került katolikusokon is próbálgatják.

Nem kétséges, hogy a vatikáni diplomaták is tudják ezt, s bizonyára fontolgatják, nem kellene-e változtatniok a módszeren, vagy esetleg véglegesen pontot tenni erre a sikertelen diplomáciai kísérletre. Casaroli is tudja, hogy nincsenek sikerei a szocialista valóságban. Előadásában ezt beismerte, de ugyanakkor hangsúlyozta azt is: nincs valószínűsége annak, hogy a Vatikán diplomáciája visszafordítható lenne arról az útról, amelyen Kelet felé elindították. A dialógus és a diplomáciai kapcsolatok lehetőségének keresése — állítja Casaroli — tovább folyik, anélkül, hogy szó lenne a szocialista kormányzatok politikai és ideológiai berendezkedésének elismeréséről vatikáni részről.

A materialista társadalmi és ideológiai berendezkedés elismerése

De mintha ennél a pontnál is figyelmen kívül hagynák, hogy a kommunisták eddig az egyházakkal folytatott minden tárgyalásuknál politikai rendszerük elismerését követelték. A velük kötött megállapodásokban legalább közvetve az egyháznak mindig el kellett ismernie a rendszer «törvényességét». És ezt mindenekelőtt azért, hogy megtörhessék könynyebben a hívó tömegek ellenállását, akiktől joggal félnek mindenütt, hiszen az Istenben hívó nép vonakodik társadalmi és gazdasági életét a materialista zagyva tanokra ráépíteni. Varsóban a kommunisták máris hangoztatják, hogy a Casaroli által is óhajtott lengyel konkordátum megkötésével a lengyel egyháztól feltétlen semlegességet kérnek a társadalmi és politikai kérdéseket illetően. Ez a követelés azonban egy ateista ideológia alapján berendezett rendőr-államban az egyházellenes

politikai és világnézeti berendezkedés tényleges elismerésének követelésével egyenlő.

Ez a közvetett, gyakorlati elismerés messze-messze támogatót jelent a pártcélok megvalósításában és az Egyházra azzal a súlyos hátránnyal jár, hogy amint Magyarországon is történik: hitoktatókat, ifjúsággal foglalkozó lelkészeket és világi katolikusokat foghatnak le és börtönözhetnek be a konkordátumban vagy a megállapodásokban biztosított «törvényes» alapon. Ezt az állapotot nevezte a Szentatya nemrégiben «illegális legalitás»-nak.

A püspökök pedig Magyarországon elítélték ennek az «illegális legalitás»-nak áldozatait. Lehet-e azon csodálkozni, hogy ebben a visszás helyzetben sok hívőben megint az egyházi vezetők iránti bizalom? Ez persze megint kommunista siker, hiszen a dolog természetéből ilyen emberi szempontok miatti megrendülés szokott az esetek túlnyomó részében a hitbeli meggyőződés megingásához vezetni.

A legalapvetőbb emberi jogok biztosítása és megvédése

Hogyan lenne képes a vatikáni külügyminiszter ebben a légkörben és ebben az ellentmondásos helyzetben az előadásában hangoztatott másik célkitűzést elérni, ti. azt, hogy a vatikáni diplomácia a vasfüggöny mögött is megvédje és biztosítsa a «lényeges emberi jogokat». Persze ez az érvelés a kommunistákkal való dialógus és diplomáciai kapcsolatok keresésének az igazolására még az előbbinél is elfogadhatatlanabbnak és ügytelenebbnek látszik. Hiszen a vatikáni diplomácia bírálói éppen azt kifogásolják, hogy az emberi jogok megvédéséről egyáltalán nincs szó. Slipyi bíboros a püspöki szinóduson — a Szentatya jelenlétében — éppen azt tette kifogás tárgyává, hogy a vatikáni diplomaták elhallgatják a vasfüggöny mögötti katolikusokra nehezedő nyomást, sőt még nyílt sérelmekről, egyházüldözésről sem tesznek említést. Lehet-e ilyen körülmények között arra hivatkozni és azzal érvelni, hogy a vatikáni diplomácia biztosítja a «lényeges» emberi jogokat a vasfüggönyön túl?!

Még ha valaki az itt elmondottakat a nagyon is bonyolult kérdés leegyszerűsítésének fogná fel, akkor is meg kellene engednie, hogy a jelenlegi vatikáni diplomácia a szocialista valóság területén szinte lehetetlen feladatokkal birkózik.

FABIAN KÁROLY

Egyforma vagy különböző?

Üzletnyitásra várakozva lábam elé libegett egy ernyedt, haldokló falevél. Hüvelyk és mutató ujjam közé csipve a szárát lassan fosztogatni kezdtem. Mennyi szépség a korhadás vigiliáján. Milyen finom a csipkés kontúrba hálózott zegzugos erezet. Ennyi szín a sárgák, zöldek, vörösek fokozataiból. Őszi pompájába öltözött a rajz-különórák kedvenc tárgya az ecsetkezelés gyakorlására. Nem izgatott többé az olaszok hangossága. Magamra maradtam a szélhordta, gyűrött platanlevéllel. Ki tudná: hány milliárdot lombozott ki belőlük ennek az évnak a tavasza? És mennyit az eukaliptuszból, cédrusból, gesztenyéből? Mindegyikét a saját formája szerint, sohasem összecserélve. A zsbongók hülyének tarthattak, hogy elvigyorogtam magamat. Térméran tanárom 40 éve a helyemre kergetett, mert megbotlott a nyelvem: a kockának 12 éle van és ezek egyformák. A teljesség kedvéért nem titkolhatom el triviális gúnyolódását: fiam, a geometriában csak egyenlő van, a kecskebogók egyformák. Ha ezt a levelet pörgette volna előttünk, talán jobban megértjük, hogy a sok millió levél bár mind egyforma, azaz hasonló alakú, részleteiben azonban elütő. Az egyforma mást jelent, mint a mértan egyenlője. A kapun beáradó tömeg magával sodort merengéséből. Bizalmamba férközött beszélgető társamat könyvembe préseltem s most asztalomon morfondírozok tovább a megpendített egyformáról.

Az ablakdóból a csillagok is egyformáknak látszanak. Az izgalommal várt úrfényképek bizonyítják: a Hold egészen más mint a Föld. A Mars se olyan mint a Venus. A Saturnus is jókora meglepetéseket tartogat majdan leplezett gyűrűjével.

Néhány napja hangyák fészkelődtek be márványpadlóm réseibe. Hosszú hadisorban oda-vissza vándorolnak és turkálnak a papírkosaramban. Lónagyságra fölnagyítva érdekes «milliók egy miati» színiátékká változnának. Az egyik csikón megfeszül a szerszám, a másikon csattogva lazsal. A picurka fekete mákszemek önzője is csak magának nyalogatja a mézet, a szorgos majd megszakad a köz száma vonszolt dióból vagy bogárcomb miatt.

Mint természetek a Tiberis két partián 3 millió római egyre szélesíti a bolyt. Milyen változatossággal! A Szt. Péter téren félmillió zarándok. Csak a kinainak egyformák, mint nekünk ők. Nemcsak füll, szem, orr, végtagok, a bőr színe teszik a megszületetteket. A hivatalok, népszámlálás, rendőrségi és katonai nyilvántartók, kartotékok szeretik sematizálni a bejegyzetteket. Am ha a papírforma érvényre bírna, mindenki rákoppinthatna szerencséjére a 13 találatos toto szelvényre. A kiszámíthatatlan 11 focista azonban lebögteti a legbiztosabb előrelátásokat. Aljas, de mulattató szokásom az első kanál levesre végigfutni az éhes arcokon. Ki ír regényt egy tele vendéglő olaszairól, amint villára tekerik pastaciuttájukat. Ahítat, kéz, mohóság, megrendülés, ünnep, elegancia, átszellemült poézis, malacröhej, zabálás, sóvárgás, beteljesülés stb. Az egyforma talján mind a maga módján tünteti el, nyeli le, törülgeti kenyérbéllel sugója maradékát.

Úgy látszik, a mindenség élete inkább alapozik differenciákon, mint egyenlőségen, szí-

metriákon. Nívókülönbség, hegy-völgy váltakozása miatt rohan a csermely a tenger felé. A meleg levegő a hús víztükörből szippantgatja páráját viharfelhővé. Feszültség löki tele a vérereket, kergeti az elektromos áramot. A sablonostól elütő teszi pikánssá a szépet. Az egyenlőség a halál. Az egyenlő hőmérsékletre hült világ a fizikában az abszolút halál.

A természet irtózik az egyenlőtől. Csak az elvont geometria veszi be. A francia forradalom nagy vívmánya: az egyenlőség nem létezik. Egyik ember nem annyit ér, mint a másik. Miért járok a távoli autószerelőkhöz? Van egy haszontalan a közelben is. Miért nyafogunk a másik szakács izszimfóniáért? Michelangelo úgy kalapálja vésőjét, mint a kőfejtő, de csak az ő álma a hófehér Pieta. Az egyszerű kézművesbe is beleszületik a megmagyarázhatatlan ambíció, hogy keresse a jobb megoldást. Örüljön, ha külön a riválisánál. Mekkora jellemeskála apám szabóinaisai között. Csak az ostobák, lusták, unalmasok egyformák. Az ember nem súlyra méretik, mint a vágómarha. Ülepe nehezebb agyvelőjénél és mégis! A realista nem hord pénztárcát, szereti, ha nadrágzsebében csörög az aprópénz. A misztikus égi szerelemben olvad föl. Az apáca magára zárja a kolostorajtót. A lepke tüzet gyújt a kaszárnya közelében s várja klienseit. A szögletes tenyerű tehenét eteti. A hosszúujjú egyetemen tanít, fölfedezi az antimateriát. A romantikus könnyezve mereng. A kolerikus belerüg a tribünön az előtte állóba a gól miatt. A kapzsi vasárnap is dolgozik. A lusta a fűben hentereg hétköznap is s bámulja a felhőket. Ahány ember, annyi vélemény.

Szórakoztatóm, a lehullott falevél egyre különösebb hangokat kezd pengetni. Alig merem leírni: valóságos szentségtörés. Nem kívánok politikai följogásokba beletaposni. A természet nem ismeri a szociálist: incselkedik. Az ember individuum. A munkaadó az átlagemberre állapítja meg a normát. Négyzetméterben szeretné fizetni a freskót. De fölhördül a művész, ha a falat csikozó piktoregény osztálvába taksálják. Fogukat csikorogtatják a csordavezetők, mert a típus-foglalkoztatottak is kiszámíthatatlanabbak szélnél, hullámszélnél. Ma duplán dolgozik. Holnap el-lazsal. Logikával bír, de a szíve szavára hallgat. Okoskodik s ellenkezőjét cselekszi. Dél előtt pesszimista, délután kicsattan a jókedvtől. Ha a selejtmunkás is annyit kap, mint minősített szakai — a jó minőség egy kettőre kivész. A kötelező iskola nívósüllyedés. Az államosítások lelassítják a termelést.

Az élők között a változatosság alapoka — azt mondják — a protoplazma. Magyarul nem emlékszem a nevére. Az alapanyagot, a téglácskákat jelenti, amelyekből összeálltak a növények, állatok. Nem kivétel a teremtés koronája, a kedvenc, a külön, az ember sem. Majd 4 milliárdnyi. Nincs kettő, aki ugyanazt a protoplazmát bírta. Kivéve — bökken bele a szaktudás — az egy sejtől születettek. 4 milliárd arc. Mindegyik saját, egyedi. Micsoda fantáziája a természetnek: minden alkalommal, minden másodpercben kitalálni valami újat. Másikat. Nemcsak az arcot. Esetenként egyedülálló egyént. A Capitolium lo-

vasszobráról elég ha tudomásul vesszük, hogy dunaaltáji fajta a csődör, de a rajtaülőnek neve van. Csak egyszer létezett. Ismételtetelen: Marcus Aurelius.

Mikor az anyakoca megfiadzik, a kifordult kismalac el nem téveszti az utat, máris szalad a tejre. Velezületik ösztöne s tudja, ami a malacsághoz tartozik. A világba lépve kész produktum. A meztelenül óbégató csecsemő belül még pucérabb. Óráról órára, évről évre szedi össze tapasztalatait. Az ember tanulékony állat, nem születik, hanem lesz. Nemcsak a jó pap tanul holtig, mindenki akkor fejeződik be, amikor meghal. Az állatnak nincsenek ősei. Az ember az elődeiből áll elő. Ha szétverné múltját, elégetné könyvtárát, elvetné a régiek találmányait, mint az őszülők kezdetben előlrol mindent. A zsiráf nem egy zsiráf, hanem «a zsiráf». Azaz ábrázolja fajtaját elejétől végig. A civilizáció sok évszázad lassú egymásutánjából ötvöződött össze. A néger vagy eszkimó, a sárga vagy fehér más tapasztalatokból hozta létre és nőtt ki kultúrájából.

Az ember nem egy tárgy a tárgyak között. Nemcsak egyfajta élő az élők között. Misztérium. Ha szerencsés órában sirt föl az árnyékvilágban, nagy agyvelőt, szép arcot, jó egészséget kapott. De elhibázott esetekben a csacsi esze, a ló pófája, a teve púpja juthatnak neki. Társadalmak okozta igazságtalanságok eltörpülnek a természet grimaszai mellett. Elég bekukkantani egy nyomorék intézetbe. Miért e kegyetlen melléfogások? S a mindenségben egyedülálló kezes-lábás agyafúrt lény elkezdte kérdéseit. Növény vagy állat nem tépelődik, ami kínjait négyzetre emelné.

TV-ben csillagászati órán az iskolások tágrameredt szemmel utaznak az előadóval bolygóról holdra, naprendszeréből tejutakra. Egyik okoszemű lurkóból kibuggyan az okvetlenkedés: mindez miért és kitől? A tanító vállat von. De az égető dörömbölés, az ősz miért nem alszik el. A belső feszültség falat kaparó kétségbeeséssel választ követel. Ha a legelső kérdés megválaszolatlan, a többi akkor mit ér?

Az annyiszor aposztrofált természet nem old meg semmit. Mi a természet? Senki se tudja, csak használja bújócskának. Ragyogó meghatározásai jelentés nélküli üres szavak. Magát se magyarázó circulus vitiosus. Az atomok és molekulák halmazából nemcsak a dzsungel faunája s a sztyeppék négy lábú pöndörülnek elő, hanem kipazarlódik belőle az «eszés állat», mely túlnő rajta. Egyre több hatalmat csikar ki magának. Uralkodik rajta. Ellenáll. Kijátsza. Kihaszználja. Korrigálja. Megvilágosodott pillanatában fölkiált: a természet is csak alkotás s kimondja az őskát s nevet ad neki: Isten.

Az a tény, hogy beszélnek, matematikai levezetést kréázok a táblára, gondolataim támadnak az olombetűk nyomán, több az anyagerő kombinációknál. Szellemi. Az újság és la-pozgatója egyformán parányokból rakódott össze. Ebben hasonló. De különbözők is, mert túllépi a materia szövevényét, mert belepattant egy szikra. Abból, aki kételtűnek gondolta el. Végesből végtelenbe torkollik a perspektívája. Esze az utolsó csillagköd kerékén túla ér s rányilik természetfölötti végzete.

Kedves Asszonytestvéreim!

Bizonyára mindnyájatok asztalán ott fekszik már az Életünk IV. évfolyamának január 1. száma. Az első oldalon Horányi Tibor egyetemi tanár úr kitűnő vezércikke mellett, dúlt betűkkel a Főszerkesztő úr szerény beszámolója az elért eredményekről, s a fennálló nehézségekről, valamint a lapot ért méltatlan támadásokról. «Az 1972-es év küszöbén mi is megemlíthetünk egy nem kis jelentőségű eredményt: három éven keresztül hónapról-hónapra mindig pontosan letettük olvasóink és előfizetőink asztalára az Életünk példányait.» Joggal mondhatja a Főszerkesztő úr, hogy «nem kis jelentőségű ez az eredmény», mert hiszen — legjobb tudásom szerint — magyar katolikus sajtóorgánium az emigrációban három évfolyam elérésével ritkán dicsekedhetett.

E rövid beszámolómból most már mindannyian láthatjátok, hogy az Életünk gazdasági válságba került s ezen felül még fondorlatos támadásokkal is meg kell küzdenie. Ez mindannyiunk ügye nemrevaló tekintet nélkül és hogy én máig hozzáok asszonyokhoz fordulok, annak az az oka, mert tapasztalatból tudom, hogy az asszonyok elsősorban engedik szíveikhez jutni a segítséget kérő szót. Egyetlen nagy példa erre a hontalan magyar asszonyok lapja, a Magyar Nők (1948-1968), melyet 1948-ban Fekete Sándor Nyírő József vezércikkével indított útra s mely újság Nyírő József profeciója szerint olyan nagy lett, hogy a magyar emigrációs sajtóban példátlan és egyedül-álló volt. Igaz, ez az újság nem hitbuzgalmi lap volt, mert egyetlen kitűzött célja a magyar nyelv ápolása és fenntartása az új nemzedék között, de meg vagyok győződve, ha nem asszonyújságnak indul a Magyar Nők, — a kitűzött nemes cél ellenére — se érte volna el ezt a nagy sikert.

A lap hasábjain keresztül látjuk, hogy olvasóközönségünk nem zárkózik el különféle jótékony célú adakozásoktól, mint a római Szt. István Zarándokház, a Burg Kastl-i magyar gimnázium, vagy a Svájci Magyar Keresztény Munkásszövetség dicséretes akciója, stb. Miért

ne lehetne az Életünk támogatására is valami alapot teremteni? A Magyar Nőegylet és más alakulatok is évente megrendezik hagyományos báljaikat, az Erzsébet-bazárt, Hangversenyeket rendeznek neves magyar művészekkel (Hegyi Géza, Váci Gyula). Nem volna-e mód arra is, hogy ezeknek a megmozdulásoknak, ha nem is teljes tiszta jövedelmét, de legalább egy bizonyos százalékát az Életünk Gazdasági Hivatalának juttathatnánk?

Előljáróban nem lehetne-e az 1972 Erzsébetnap-i bazár tiszta jövedelmét csak erre a célra fordítani? Minden megrendezett előadás sikerrel jár, mint az újságból értesülök, mert áldozatkészség nem hiányzik akkor, ha szórással egybekötött ez az áldozat. Csak a katolikus sajtóval szemben gombolkoznak be az emberek, s ez nemcsak napjainkban történik, ez így volt a régebbi időkben is. Mi ennek a magyarázata? Miért telik mindenre, csak éppen a vallásosiellegű dolgokra nem? Ha elmegyünk egy újságot áruló kioszk mellett, egészen biztosan nem keressük katolikus lapot, hanem a rikitószínű, szenzációt hajhászó lapok felé fordulunk tekintetünk, mert hiszen olyan fontos megtudni, mi történik a felső tízezer, vagy a mondain világban.

De nem folytatom, mert nem az volt a célom, hogy esetleg olvasatlanul menjenek el e kis írás mellett. Én .sainos, beteg jó uram mellől nem igen mozdulhatok, s ezért sem vettem részt a magyar mozgalmakban, azért választottam a hozzátok fordulásnak ezt a módját. hogy kérő szavaimat meghallgassátok és igyekezzetek minden erőtökkel azon, hogy az Életünk válságos helyzetéből kikerülve elérkezhessek nemcsak az ötévi, hanem a következő jubileumokhoz is.

Abban a reményben búcsúzom, hogy hívó és kérő szavaim szívetekhez jutottak, kívánom, hogy ott, ahol segítők kezeteiket kinyújtjátok, «jó munkát» végezhessetek, hogy azáltal az Életünk ügyét előbbre vihessük.

KUNDERNÉ MATÉFFY ILONA

AZ EURÓPAI SZABAD MAGYAR KONGRESSZUS ZÁRÓNYILATKOZATA

A Strassburgban alapított Európai Szabad Magyar Kongresszus ez évi teljes ülését december 11-12-én tartotta Luxemburg városában. A tanácskozásokat Dálnoki Veress Lajos elnök vezette.

A kongresszus első feladatának tekintette, hogy üdvözlje a szabad földre érkezett Mindszenty József bíborost, Esztergom érsekét, Magyarország primását, az Egyház és a magyar szabadság nagy mártírját.

Az Európai Szabad Magyar Kongresszus örömmel üdvözlöi az európai magyar ifjúság bekapcsolódását a kongresszus munkájába.

Meghallgatta a kongresszus az elnökség beszámolóját az elmúlt év tevékenységéről és kijelölt szakértői ismertették a világpolitikai helyzetet, a NATO és a Varsói Paktum katonai erőviszonyait, valamint Magyarország jelenlegi gazdasági és társadalmi állapotát.

A kongresszus beható tanácskozás után

megállapította, hogy a tervbe vett európai biztonsági konferencia életbevágóan érinti mind a magyar, mind a közép-európai népek sorsát és önrendelkezési jogát. Megállapítja, hogy ilyen sorsdöntő konferencián való részvétel szükségessé teszi a nyugati hatalmak egységes fellépését és alapos tájékozottságát. Az Európai Szabad Magyar Kongresszus kötelességének tartja, hogy a magyar nép valószínű helyzetét és igényeit az európai biztonsági konferencia résztvevőinek tudomására hozza.

Az Európai Szabad Magyar Kongresszus anyagi terheit elsősorban a résztvevők anyagi helyzetükhöz mért önkéntes és rendszeres önadóztatás útján vállalták. Ennek az áldozatvállalásnak első nyilvános jele a Trianon-ankét füzetalakban, németnyelvű nyomtatványként való kiadása volt. A többi világnyelveken való kiadása a magyarság közös áldozatkészségére vár.

DÁLNOKI VERESS LAJOS

Hogyan lehet előfizetni az Életünkre?

Az Életünk terjesztői a helyi magyar lelkészek; ők küldik meg kívánatra a lapot területükön a híveknek. Az előfizetési díjat, mely 1972 január 1-től **10.— svájci frank,** vagy annak megfelelő valuta, az illetékes magyar lelkésznek fizessük be.

Csak onnan forduljunk közvetlenül a kiadóhivatalhoz, ahol a lelkész hiányzik, vagy valamilyen oknál fogva nem terjesztője a lapnak.

Európán kívüli rendeléseket a központi hivatal intéz, Címe:

Életünk (Unser Leben)

Frongartenstr. 15,

9000 - St.Gallen (Schweiz)

Az előfizetés tengerentúlra is

10.— svájci frank; ha azonban légipostával kéri valaki a lapot, **20.— svájci frank,** vagy annak megfelelő más valuta.

Figyelem!

Svájci olvasóinkat arra kérjük, hogy 1972 január 1-től az Életünkre vagy a St.Gallen-i vagy a Lausanne-i magyar missziónál fizessenek elő.

Svájc egész területén csak két terjesztőnk van:

Vecsey Lajos és Rába Lukács.

Címük:

Dr. Vecsey Lajos

Fernblick

9053 - Teufen, AR

P. Rába Lukács

3, rue du Valentin

1000 Lausanne

Az Életünk

elfogad hirdetéseket,

azok közlését kérjük

a Gazdasági Bizottságon keresztül

P. Szőke János címén beküldeni:

D. Stuttgart 1,

Werastr. 63.

Telefon: 43 37 86

A nyomda a Gazdasági Bizottság megkerülésével nem fogad el hirdetést.

A müncheni magyar cserkészek Mindszenty bíborosnál

«Kedves Fiaim! Szeretett magyar cserkészeim! Köszönöm karácsonyi jókívánságokat és szívből viszonzom. Örömmel várom a müncheni cserkészeleányokat és fiúkat január 8-án Bécsbe, miután oly sokáig nélkülöztem a magyar karácsonyi énekeket a magyar ifjúság ajkáról. A cserkészcsoport minden tagjának és a kedves szülőknek áldásomat küldöm. Mindszenty József.»

Fél öt van, amikor felmegyünk a lépcsőn a primás lakosztályába. Közepes nagyságú fogadóterem; amikor elhelyezkedünk majdnem harmadrészt betöltjük. Amit nem tudunk: a nyugatnémet televízió felvételt készít a fogadásról a bíborosról készülő dokumentációs film számára. A beszéd elhal, feszült a csend, Minden rendben? A bíboros titkára a szemközti szobába megy, majd a nyitott

ke népviseletes gyerekek ajkáról. Majd mezőkövesdi és gálosfai betlehemes játék következik, versek, karácsonyi énekek, közben két leányvezető fogadalomszerű köszöntésével. A játékokat, énekeket előadták már, jó két héttel ezelőtt, Münchenben, most mégis minden olyan más. A levegő nehéz és könnyű; szinte ösztönszerűleg a legkisebbeket is áthatja a pillanat súlyának az érzete, ugyanakkor kötetlenül, természetesen folyik minden. Egyetlen magyar család van együtt a teremben, ahol zárandok gyerekek, néhány felnőtt kíséretében, lelkiük minden rezgésével tiszteletüket akarják kifejezni annak, akinek nagyságát és már életében történelmivé vált egyéniségét még csak sejteni tudják. A családfő pedig, egyházáért és népéért viselt huszonhárom esztendő kálvária után, egy pillanatra újra — pars pro toto — gyermekei között van újra, akik régi karácsonyok emlékét idézik fel benne. Mindenki érzi, hogy ez a látogatás mély örömet okozott neki. Egy tizenkét éves fiú kis záróköszöntést olvas fel, hangja remeg, el-elcsuklik, alig tudja befejezni. Mindszenty primás feláll, hogy köszönetet mondjon és főpapi áldását adja. Köszöni a neki nyújtott örömet, amelyben oly sokáig nem volt része. Megrendülten emeli kezét áldásra, egy pillanatra ő is könnyeivel küzd, szava elvész. A térdelők felállnak, bemutatják neki a kísérő cserkészszüloket és vezetőket, majd Mindszenty József elvegyül a gyerekek között. Mindegyiknek Szent László győri hermáját ábrázoló képeslapot ajándékozik, amelyeket azután, a gyerekek sűrű koszorújától körülveve, aláírásával lát el. A feloldott légkörben a cserkészek eléneklik a Csinom Palkót és a cserkészdulót, a bíboros búcsúintélmét ad az útra a fiataloknak, hogy kövessék szüleik szavát és legyenek jó keresztények és népükhöz hű magyarok. «Dicsértessék a Jézus Krisztus» — hangzik az együttes búcsúköszöntés.

Másnap, vasárnap reggel kilenc óra. A Pazmaneum kápolnájában Mindszenty bíboros misét mond a müncheni cserkészeknek.

Mindszenty bíborosnak kenyeret és bort ajánlanak fel a cserkészlányok

A meghívás, amelyet a müncheni cserkészcsoport a magyar katolikus egyház primásától — és alighanem a magyarság legnagyobb élő személyiségétől — kapott, örömet, megilletődést és feszült várakozást váltott ki. Amikor január 8-án szombaton reggel az autóbussz elindul Bécs irányába, a kisebb résztvevők is érzik, hogy ritka ünnep előtt állnak. A cserkészcsoport mintegy fele (vannak, akik a szünetidőre való tekintettel elutaztak; a kiscserkészek, a betlehemesek kivételével, eleve otthon maradtak) van jelen, a vezetőikkel, élen a főcserkészel és az európai parancsnokkal, valamint néhány szülővel. A szokatlan tél elhárította az évszak minden várt akadályát: hófúvás helyett hómentes koratavaszi tájon vezet az út, az alpesi hegyvidék peremén, a császárváros felé. A cél a tágabb belvárosban lévő Bolzmannngasse, amelynek 14. házszám alatti palotája 1901 óta otthona a magyar katolikus megújulás vezéralakja által majd 350 évvel ezelőtt alapított intézetnek, a Pazmaneumnak. A Bécsben nem — vagy csak felületesen — járatos magyart már az épülethez érkezés előtt hazai történelmi levegő megtelepítése várja: a szomszédos amerikai nagykövetség palotájának homlokzatát kőbe faragott osztrák-magyar címer ékesíti. A Pazmaneum barokkos lépcsőházában az út elsőnek a pincébe vezet: megtudjuk, hogy a primás közbelépésére a pincéhelyiségeket megkapták a bécsi magyar cserkészek, akik most buzgókodnak, hogy az árkádos alépületet új otthonukká varázsolják. Még fél óra van az utolsó próbára: karácsonyi ünnepségünk műsorát adjuk elő, feladatát mindenki tudja.

ajtón belép Mindszenty József. A cserkészek «Dicsértessék a Jézus Krisztus»-sal köszönik. Ő helyet foglal négy lelkész, így az európai parancsnok és Amerikából a Vezetők Lapjának főszerkesztője között. A főcserkész mond üdvözlő bevezetést, tömören, méltóságteljesen. Kezdődik a kis karácsonyi műsor a primás tiszteletére. «Betlehem kis falucskában, Karácsonykor éjfél tájban Fiúisten ember lett...», — hangzik a vitnyédi bölcsőcs-

Szentmise a Pázmáneum kápolnájában

A kölni cserkészek

A bíboros aláírja a képeslapokat

Ez a mise egészen az övék: a szerpapi segédletet a bíboros titkárán kívül az európai parancsnok és a Vezetők Lapjának főszerkesztője szolgáltatja, az ó- és újszövetségi szentleckét is egy-egy cserkésztiszt és öregcserkészcserkésza olvassa. A magyar nyelven folyó szertartás alatt a hívők furulyaszóval kísért karácsonyi énekeket énekelnek. A primás mindenkit maga részesít a szentáldozásban.

Koradélutáni napsütés árad, amikor az autóbusz nyugati irányban ismét elhagyja Bécsset. Akinek alkalmá volt, felnőttként, résztvenni ebben a világunkat Anno Domini 1972 mintegy jelképező kis zarándokútban, olyan élmény emlékével távozik, amilyenből kevés adatik egy emberéletben. A cserkész lelkében pedig, amely — hál' Istennek — az érés hosszú útjának még a zsenge, napsütéses szakaszában van, az évek múlása tudatosítja majd, mit is nyújtott neki ez a kirándulás, amely más volt, mint a többi.

SKULTÉTY CSABA ÖCS.

PÁRIZS

Évekkel ezelőtt szépen működő cserkészcsoport volt a párizsi Misszió. Ez a hagyomány újult fel a cserkészmozgalom újabb megindulásával múlt év szeptemberében. Ifj. Toldalagi Pál toborzására és vezetésével alatti kéthetenként vasárnap délután folyik a szorgalmas és vidám foglalkozás, indulnak kirándulások a szabadba. Ők rendezték a kis gyermekek nagy élvezetére a Mikulás-napot, melyen különben Mme Suba nyújt minden évben hathatós segítséget. Dec. 17-én hét cserkész nyert felavatást Vajay Szabolcs cserkésztiszt vendégünk hivatott irányítása és Sásdy János parancsnok rendezése alatt.

A kölni cserkészekről már régen nem írtam. Ez azonban nem jelenti azt, hogy télen lennének, csak a sok elfoglaltság akadályozta abban, hogy hírt adjunk magunkról. Egy-két megmozdulásukról most mégis beszámolok.

Novemberben a Köln és környékén lakó magyar gyermekek számára nagyszerű «Gyermek-délután»-t rendeztünk. Mondanom se kell, hogy megjelent a Paprika Jancsi számos színésztársával. Volt taps, sírás, nevetés. Hát meg mikor a hétfejű Sárkány unokája is előbújt, akit az előadás végére Paprika Jancsinak sikerült annyira megszelídíteni, hogy még bújócskát is játszottak.

Persze egy ilyen bábszínház előadást sok heti munka előz meg. A fiúk inkább díszletfestésben, villanyszerelésben ügyeskednek. A lányok meg a ruhavarrásban, kellék készítésben. Aztán meg jönnek a próbák! A sikernek hőmérője, mikor a nézők együtt sírnak-nevetnek a kis szereplőkkel. Ez így is történt ezen a novemberi vasárnapon a szereplők nagy örömeire.

December 5-én vasárnap Cserkésznapi volt a Magyar Házban. Az egyenruhás cserkészek között sok civilruhás gyermek is volt. Ezek csak jelöltek s így még nem jár nekik a cserkészing. Természetesen sóvárogva nézik, hiszen még messze van a májusi avatás napja. Addig még mennyit kell tanulni!

A nap szentmisével kezdődött; aztán az őrök elvonultak szobáikba és megkezdődött a komoly tanulás. Az egyik csoport történelmet tanult Juli nénivel, a másik meg a csomózás rejtelmével ismerkedett. A harmadik őr az elsősegélynyújtás tudományával. Örömmel látni, hogy milyen szépen bekötözték egymást. A közös ebéd után kezdődött az akadályverseny. Igyekezett is mindegyik, hogy minél több pontot szerezzen. — A szép nap táborúzzal záródott. Persze nem gyűjtöttek tüzet a szoba közepén, hanem csak egy nagy

gyertyát. Egymás után énekeltek a szebbnél-szebb magyar népdalokat. A végére még a jó Mikulás apó is bekopogott. Mindenki számára talált valamit a zsákjában.

December 19-én meg a karácsonyi ünnepségen szerepeltek. Egy kedves kis betlehemesjátékkal meg «Az angyalok boltja» című karácsonyi színdarabbal. A szülők és a vendégek nem győztek tapsolni a sok ügyes kis színésznek.

A sok szereplés után csendes hétköznapiak következnek, amikor az őrök külön-külön készülnek az avatásra és a különféle próbákra. Ehhez kívánunk nekik sikert és «jó munkát»!

KELEMEN PAULA

TÉLI CSERKÉSZTÁBOR DÉL-TIROLBAN

Ha a térképen sokáig keresed, — rátalálsz Kematenre! ... Egy kis falu a Zillertal-i alpok oldalában ... az égbenyúló nagy hegyek tövében ... Itt, ezen a szép helyen tartották meg az európai magyar cserkészek 8 napos «Pilis» téli táborukat hatvan résztvevővel ... Hat országból, kedves, vidám társaság jött össze ott, hogy örömben, szeretetben töltsék együtt a karácsonyi szünet kedves napjait ... Napközben — délelőtt si-iskola, délután szabad sielés volt. Míg a besötétedéstől játékok és kedves, esti 'szobai táborúzzek' tették szebbé a napot. Bizony nehezen kerültek este ágyba a fiatalok, — olyan jól érezték magukat együtt. A tábor parancsnoka, Kölley Gyurka-bá kerületi vezetőt is volt, — míg a sport és az énektanítást a közkedvelt Schmidt Karcsi-bá vezette.

A búcsúzás szomorú pillanataiban szeretettel szorították meg a fiatalok egymás kezét: vizontlátásra a nyári táborban!

A kölni cserkészcsoportok karácsonyi pásztorjátékának egyik jelenete

A mai világkép (II)

Földünk

A geofizikusok azt mondják, hogy a külső földkéreg átlag 33 km vastag, hogy erre 3.000 km átmérőjű réteg, a «Föld köpenye» következik; azután befelé haladva egy 2160 km, vasból és nikkeltől álló *külső földmagot* találunk, mely folyékony állapotban van; míg a legbelső réteg, melynek anyaga szintén vasból és nikkeltől áll, a *belső földmag*, szilárd halmazállapotú. Ennek átmérője 2400 km. Ez a Föld tulajdonképpen középpontja.

A mai tudomány képes ezeket az adatokat 99 százaléknál pontosabbal megállapítani, mert a Föld belsejébe tud tekinteni; nem ugyan a fény világánál, hanem a *földrengés hullámai* segítségével. Ezek mozgása ti. attól függ, milyen rétegen haladnak keresztül.

A földi mágnesség magyarázatánál abból a feltételezésből indulunk ki, hogy a Föld egy *d i n a m ó*. A magyarázat nem egyszerű. A Föld középpontját alkotó mag részben folyékony állapota és fémszerűsége, valamint a földforgás kell találkozzanak, hogy a *mágneses tér* létrejöhessen. A különböző tényezők komplikált összhatásától függ tehát, hogy a Földön az élet megmaradjon. De ezzel még nem mértettük ki a problémát. A földi élet biztonsága megkívánja, hogy a *Földnek Holdja* legyen, és a Föld *ne szabályszerűen*, azaz ne egyforma sebességgel forogjon, mint eddig feltételezték.

Mind e sokfélesége a földi élet feltételeinek szinte a meggyőzés erejével diktálja belénk a nézetet, hogy a mi óriási tejútrendszerünkben egyedül és kizárólag csak a mi porszemnyi Földünkön van és lehetséges emberi lét.

A földforgás ingadozásai

Nem csekély meglepetésként hatott az a fölfedezés, hogy a Föld forgása (rotációja) képzelt tengelye körül nem egyforma sebességgel történik, amit több, különböző tényező behatásának tulajdonítanak. Éspedig kétféle ingadozás észlelhető a Föld rotációs mozgásában: egy *hosszútávú*, melynek látható kihatása csak majd évezredek, évmilliók folyamán mutatkozik, és egy *évszaki*. Tavasszal ti. csökken a Föld forgási sebessége, míg ősszel ennek ellenkezője történik. Az ingadozás okát a tudomány a rengeteg vízmennyiségben látja, mely az évszakoknak megfelelően ide-oda vándorol. A több száz, sőt több ezer méter magasságig emelkedő víztömegek «karok» módjára nyúlnak a magasba s lassítják a földrotációt. Ez a lassulás naponta legfeljebb 0.06 másodpercet jelent. Hogy ezek a folyamatok, melyek az északi és déli földtekén ellentétes módon mennek végbe, egymást ki ne egyenlítsék, kell, hogy a szárazföld ne egyenlően legyen elosztva a Föld felületén. Az északi földteke kontinensei a délieket oly mérvben múlják felül kiterjedésben, hogy itt az évszaki változások túlsúlyban vannak és a mágneses jelenséget idézik elő. Az évszaki változások okozzák tehát a földforgás évszaki ingadozásait, ezek viszont a földmágnességet. Valószínű, hogy más okok is közreműködnek.

Az eddig felfedezett zavart keltő tényezők közül a legfontosabbnak a földrotáció állandó kihatású (szekuláris) lassulását kell tekint-

nünk, mely minden bizonyára a messze jövőt determináló, változatlan folyamat marad. A tényező, mely a földforgást állandóan fékezi s egykor majd megállítja, — a Hold. A gépezet, mely itt mint fékező erő működik, nem más, mint a hold okozta tenger-apály és dagály.

Ámbár a Hold vonzóereje csak egy hatoda a Földének és 380.000 km távolságból jön, mégis elég erős ahhoz, hogy a tenger-apályt és dagályt létrehozza. A körforgásnál ezek legyőzése azonban a Föld részéről energia-vesztéssel jár, aminek következtében rotációja mindig lassúbb lesz úgy, hogy végül, évmilliók múlva a holtpontra fog jutni. A Hold fékező ereje 100 év alatt 0.00164 másodperccel hosszabbítja meg a napot. Ebben az arányban lesznek a napok a századok évezredek folyamán hosszabbak. Mindebből természetes logikusan az következik, hogy a múltban a napok rövidebbek voltak, éspedig abban az arányban, hogy hány évet, évmilliót számolunk visszafelé.

Amikor tehát a Földet ezelőtt 200 millió évvel nagy hüllők (saurusok) népesítették be, az év 385 nappól állott, a mai 24 órás nap pedig 23 órából. Még korábban, 400 millió év előtt, amikor a Földön a fű s növényzet megjelent, az év 405 napot számolt, egy nap pedig 21.5 órát.

Mi lesz a földrotáció állandó lassulásának végső következménye? A nap egy hónapig fog tartani s az esztendő 12 nappól fog állni. Két hétig fog sütni a nap, s 14 napi sötétség borul a Nap által meg nem világított földtekére. A nappalok hősege elviselhetetlen s az éjszakai lehülés kibíratatlan lesz. Az állat és növényvilág lassú, de biztos halálát fogja mindez eredményezni, s még előbb az egész emberi nemét. ha akkor még életben lenne, ami valószínűtlen.

Nem lényegtelen tehát az élő organizmusokra, mily gyorsasággal forog a Föld. A 24 órás nap lét és nemlét kérdése a földlakók számára. Ez az ún. «belső biológiai óra», melynek pontosságától a mi földi jólétünk függ.

A Hold fékező hatása okozza továbbá a Földön a mágneses tér létrejöttét. A *Hold nélkül Földünk lakhatalan volna*.

Az űrhajó fogalma a mondottak alapján kitágul s a «naprendszer űrhajó»-ról kell beszélnünk. Valószínű, hogy a többi bolygó léte sem közömbös az ember sorsára nézve. Nem tudjuk például, mi történnék, ha a naprendszer valamelyik bolygója máról holnapra eltűnne, vagy megsemmisülne.

A Föld történetéből

A Föld múltjába és fejlődésébe is sikerült a legújabb tudománynak mély betekintést nyernie. Új módszerek állnak e téren rendelkezésére. A leghíresebb az ún. «C-14» módszer, melynek segítségével a geológiai múlt kora és hőmérséklete pontosan meghatározható. A C-14 nem más, mint rádióaktív izotóp, mely a levegő szénváltalmában csekély mértékben megtalálható. Az *isotóp módszer* nemcsak «óra» a múlt korának regisztrálására, hanem egyúttal hőmérő is, melyvel meg lehet mérni, milyen meleg volt az Atlanti Óceán víze 50-60 millió év előtt.

Az utóbbi évek tudományos kutatása szolgál egyéb, nem csekély meglepetésekkel is. Az új felfedezések a földi mágneses tér erővonalainak koronkénti irányváltozásában és a mágneses sarkok időnkénti kicserélődésében mutatkoznak. Ezeket az értesüléseket a láva vaskőzetéből olvassák le a tudósok, melynek mágneses erővonalai nem mindig felelnek meg a mai észak-déli erővonalaknak. A megoldást abban látják, hogy a nagy kontinensek a Föld fejlődése folyamán vándoroltak. Ma még a gyorsaság és az út is leolvasható, melyet az évmilliók alatt az óriási földkolosszusok megtettek.

Ha már a földi mágneses erővonalak koronként eltérő irányváltozásai, melyek a régi kőzetekbe mintegy lefénnyépezve vannak, meglepetéssel szolgáltak a tudományos világ számára, a másik felfedezést, hogy a *mágneses sarkok koronként kicserélődtek*, egyenesen elképesztőnek kell minősíteni. Ez a mai nyelvre átültetve azt jelenti, hogy az iránytű nem mindig észak felé mutatott a Föld történetében, hanem bizonyos korszakokban dél felé, feltéve, hogy akkor élt volna hajózó ember a földön. Az átváltás úgy látszik, bizonyos időtávolságban hirtelen következett be. Egy-egy mágneses sark élettartama több százezer és egy millió év között ingadozik. Az átváltás minden alkalommal pontosan 180 fokos irányváltozást jelent, mint a földrétegek mágneses nyomai tanúsítják.

A mai állapot, hogy a mágneses sarkok északon van, 700.000 évre néz vissza. Azelőtt délen volt éspedig 300.000 éven keresztül. Ezt megelőzőleg 100.000 éven keresztül ismét északon volt a mágneses sarkok. S ez így ment állandóan a Föld történetében: hol északon volt a mágneses sarkok, hol délen. Az átváltás, mint a tudósok magukat kifejezik, «hirtelen» szokott végbemenni, ami azonban legalább 1.000 évet, sőt egyes geofizikusok szerint 5.000 évet is jelenthet. A sarkokban beálló cserének, vagy átváltásnak rendkívül nagy jelentősége van a Föld felületét benépesítő élő organizmusok szempontjából. A csere idején ugyanis a Föld dinamófunkciója megszűnik s vele együtt szünetel a mágneses tér is, mint a Földet körülvevő védőburok. A Nap-szél bombázása ez időszakban szabadon hatolhatott be a légi térbe, valamint a Föld felületére. Azért egyes tudósok egyenesen katasztrófálisnak minősítik a földi élet szempontjából a mágneses tér kiesését a mágneses sarkok változása idején. Mások azt vélik, hogy maga a levegőburok is bizonyos fokú védelmet biztosít a külső káros besugárzás ellen. Annyi bizonyos, hogy a Földnek ebben a periódusában az élőlények egyes fiai eltűnnek s újak jelentkeznek, s a földi életnek minden egyes alkalommal új fejezete kezdődik.

A természettudományok legújabb fényes eredményei alapján csak bámulni tudjuk a létet biztosító csodálatos berendezés törvényes és célszerűségét, s a védő burokrendszer számtalan tényezőből előálló komplikált szövetét. S az isteni Gondviselésbe vetett bizalommal borolunk le az *A l k o t ó* előtt, aki mindezt így elrendezte, tudva azt, hogy a saját képére teremtett *e m b e r t* nem engedi a vak véletlen játékszerévé lenni.

VECSEY LAJOS

Magyar misszió Formóza-szigetén

Tavaly nyáron múlt ötven esztendeje, hogy a legelső magyar jezsuita hithirdető, *P. Szarvas Miklós* Kínába érkezett a magyar misszióstevékenység megalapozására. Csendes jubileumot ünnepeltek testvéreink és emlékezésük során megelevenedtek a félszázad történései: küzdelmek az elemekkel (éhínség, sáskajárás, szárazság, árvíz), rablók rosszindulatával és a kommunista uralom zaklatásaival. A sok áldozattal végzett jó munka örömeinek emlékei is helyet kaptak az évfordulón, a temetőben domboruló jezsuita sírhantok képei pedig a kegyelet lerovására készítették...

Az északkeleti magyar jezsuita misszió éveken át a francia rendtartományok támogatásával fejlesztette ki tevékenysége arányait, míg végül is a Hitterjesztés Művének római hivatala 1936-ban felállította a támingi apostoli helynökséget és ennek vezetését a magyar jezsuitákra bízta. Tizenegy év után a misszióterület egyházmegyei rangot kapott és vezetőjét (P. Szarvas Miklóst) az apostoli adminisztrátor címe illette meg. A misszió déli része már 1944-ben kommunista uralom alá került, de hittérítőink eleinte mégis viszonylagos szabadságban működhetek. Az évek során megszilárduló rendszer légkörében azonban egyre nehezebbé vált a munka: házfogság nehézségei, éjszakai kihallgatások, a lelkipásztori munka tudatos megnehezítése, a képtelen vádaskodások özöne, majd a nyilvánosság bevonásával kihirdetett népbíróági ítéletek lehetetlenné tették a hittérítők működését. Misszionáriusaink ennek ellenére is helyükön maradtak s a kormány végül is — mint hontalanokat — kiutasította őket Kína területéről. 1954 február 12-én lépte át a magyar apostoli kormányzó a hongkongi angol korona-birtok határát, majd utána — négy hónap elteltével — az utolsó magyar jezsuita hithirdető is elhagyta a kontinenst.

Ugyancsak 1971-ben múlt 110 esztendeje, hogy az akkori kínai császár — az európai hatalmak nyomására — rendeletben szabályozta a katolikusok helyzetét: a kínai kikötővárosokban katolikus templomokat emelhetek, a bennszülött lakosság is katolikus hitre térhetett s a K'ang Hsi császár (1690-es évek) alatt épített, de az 1722-től 1735-ig tartó egyházüldözés idején elvett templomok ismét az Egyház tulajdonába kerültek. A kínai kormányok pedig a hithirdetőket, mint «külföldieket» védelmükbe vették. Ismételt zavargások (boxerlázadás, 1900) és az európaiak erőszakos politikája okozta idegengyűlölet sokat ártottak a missziók ügyének. Kína földjét bőven öntözte a mártírok vére...

És a hatalmas kínai birodalom, amely a nagy xavéri szt. Ferenc halálát követő időkben — rövidtartamú üldözésektől eltekintve — megnyitotta kapuit a misszionáriusok előtt és 300 évi szabad vallásgyakorlatot engedett, a legutóbbi években ismét visszatért a kegyetlenségig fokozott vallásüldözés politikájához és lezárta határait a missziós Egyház előtt. Az ópium-háborúban (1840-42) emlékezetes szerepet vitt Hongkong angol gyarmatváros fogadta be a száműzött hithirdetőket és apácák csoportjait. Legtöbbjüköt követte a kínai nemzeti hadsereget, amelynek megmaradt része

a vörösöktől elszenvedett vereség után Formóza-szigetére menekült, amely a második világháború után — az 50 évi japán megszállást követően újból kínai terület lett. A kínai birodalom nagyarányú hitterjesztő szervezete így átkerült a kis Formóza-szigetére; az anyaországban rekedt hittérítőredék börtönben lévén vagy állandó életveszedelemben — alig végezhet lelkipásztori munkát.

Ezzel szemben Formóza-szigete (Taiwan) az Egyháznak egyik legvirágzóbb misszióterületévé vált. Az első tíz év alatt a keresztények száma 15 ezerről 180 ezerre emelkedett s az őslakosság nagyrésze manapság már katolikus. A katolikus keresztény hitre tértek együttes létszáma a szigeten ma 300 ezret tesz ki. Meglepően tartózkodók a Nagykínából kb. 300 év előtt bevándoroltak utódai, akik szívósan ragaszkodnak ősi pogány szokásaikhoz, amelyek legnagyobb részét babonákon alapszanak. Széleskörű kultusz tárgya Matsu-istennő, akinek tiszteletére mintegy 200 templomot építettek a szigeten. Ezek közül nagyra nézve a második a magyar misszióterület központjában (Potzu) lévő, díszes Matsu-pagoda. Április havában ünneplik az «égi anyának» születésnapját, amely vetekezik a mi karácsonyunkkal...

A kiüzött magyar misszionáriusok a sziget délnyugati részén vették át új munkaterületeiket, ahol akkor 150 ezer pogány között csak egyetlen keresztény akadt. Ma a keresztények száma felülmúlja a kétezret. Négy központban 30-40 laikus-segítő támogatja a misszionáriusok munkáját; jól beszélnek a vidékek nyelvét, ismerik népük szokásait és így segítségük szinte pótolhatatlan. A hitélet mélyítését szolgálják a különféle vallásos egyesületek: Mária-kongregáció, Imaapostolság és a Katolikus Akció. A misszióknak nem lévén anyagi lehetőségei elemi- és középiskola nyitására, ezért számos óvoda-iskolát létesítettek, hogy legalább a most felnövekvő gyermekifjúság valamelyest megalapozott vallásos oktatásban részesüljön.

Az egyik magyar páter széleskörű írói tevékenységet fejt ki kínai nyelven, lelkipásztori működésének gyümölcse pedig egy női rend alapítása lett; a tagok világi hivatásban, a hármal fogadalom (szegénység, tisztaság, engedelmesség) szellemében élve, példás életükkel és apostoli buzgóságukkal rendkívül nagy segítséget nyújtanak a lelkipásztoroknak. Az egyházjogilag is jóváhagyott közösség alapítója és vezetője, a rend bíborosvédői tisztségére Mindszenty József hercegprímást kérte fel, aki örömmel teljesítette egykori tanítványának kívánságát.

A misszionáriusaink szerkesztésében megjelenő s a misszió barátainak szánt Időszaki Tudósító a jelentősebb események krónikáján kívül bepillantást enged a hittérítés gondjaiba-örömeibe: mekkora lépést jelent egy új óvoda felszentelése a helyi mandarin jelenlétében, milyen eredményeket hoz az egyházmegye lelkipásztori konferenciája a zsinat szellemében; arról olvasunk benne, hogyan építik ki pátareink hitelszövetkezeti mozgalmakat éppen az új zsinati határozatok és a pápai körlevelek szellemében... Mozaikszerű

képek a népélet sokszínű változatosságát s pogány szokásvilágát érzékeltetik; rövid cikkek szólnak a misszionárius gyótró kérdéseiről-gondjairól, amelyeknek megoldását majdnem mindig egyetlen ok akadályozza: a pénzhány. Mert a papság anyagi ellátásán kívül a plébániák vezetése és az egyházi intézmények fenntartása, a hitoktatás-nevelés biztosítása és főleg a hegyvidék lakóinak az egyházközségi életbe való tevékeny bevonása a dollárok ezreit emészti föl.

Egy küldött fényképfelvétel nagysúlyú sertes- és kecske tetemét mutatja valamelyik pogány isten oltára előtt. Nyilván szertartásosan ünnepi a hangulat, mert a díszítések s a résztvevők jobb ruházata erre utal. És a kép hátlapján egy hittérítésben megöregedett páter kezeírása: «Látja-e, miért nehéz az itteni missziómunka? Mert mi nem tudunk ily bőséges áldozatot bemutatni a jó Istennek, mint amilyen a pogány isteneknek itt kijár!»

Hittérítőink számítanak a magyar emigráns katolikusok támogatására és szeretnék, ha egyházi-világi intézményeink és magánosok tevékenyen kapcsolódnának a misszióapostolkodás munkájába. Nemcsak a közös származás tudata, de a közös menekült-sors is lelkesítsen mindannyiunkat, hogy elsősorban imádságainkkal legyünk egymás segítségére, de azok, akiknek számkivetett sorsában is előnyösebb helyzetet juttatott a Gondviselés, anyagiakkal is járuljanak szükségben szenvedő testvéreik megsegítéséhez.

Beszámolók, köszönő-hálakodó levelek, fényképfelvételek egyházfők látogatásáról, kínai apácákról, templomszentelésről, a magyar apostoli adminisztrátor aranymiséjéről, kínai festőművész lehellestfinom, paszellszínekben pompázó Mária-ábrázolásai — az előbb felsorolt eredményekkel együtt is — csak halvány tükörképei sok hősi lemondásnak és önfeláldozó szellemnek, az Ige férfias és elszánt szolgálatában: a hittérítésben. Ez a — tőlünk is lelkesedéssel támogatott munka, krízisek ellenére is, napjainkban is ható, alkotó és gyarapító tényező Krisztus országában.

CSER-PALKOVITS ISTVÁN SJ

A MILÁNÓI KATOLIKUS EGYETEM FÉLSZÁZADOS JUBILEUMA

Olaszország egyetlen katolikus egyeteme, mely Jézus Szent Szívéről van elnevezve, most ünnepelte fennállásának ötvenéves fordulóját. A Rómában működő nagynevű teológiai főiskolákon kívül, amelyeknek csak hit-tudományi és bölcséleti fakultásaik vannak, a milanoi természettudományi karral is rendelkezik. A milanoi Szent Szív egyetemnek jelenleg húszezer hallgatója van. Tulajdonképpen megalapítója a volt ateista természettudós, majd későbbi ferences szerzetes: Agostino Gemelli, aki legfontosabb feladatának tartotta a modern természettudományok tanainak a teológiával való összeegyeztetését. VI. Pál pápa a fennállásának ötvenéves jubileumát ünneplő egyetem rektorához intézett levelében hangsúlyozta, hogy a természettudomány rászorul a hittudomány természetfeletti fényére.

A vallásos nevelés válsága (IV)

A vallásos nevelés célja

Cél nélkül nincs nevelés. Nemcsak a vallásos, hanem az ún. «profán» nevelés sem lehet cél nélkül.

De mi a vallásos nevelés tulajdonképpeni célja?

Erre a kérdésre a legutóbbi cikk inkább n e g a t í v értelemben keresett választ, vagyis inkább arra a kérdésre felelt, mi n e l e g y e n a vallásos nevelés célja. Az ilyen felelet viszonylag könnyű. Nehezebbé válik az ügy, ha megkíséreljük erre a kérdésre p o z i t í v értelemben válaszolni.

Tegyük meg mégis!

A vallásos nevelés célját két szóban tömöríthetnénk össze:

a nagykorú keresztény.

Ez a válasz semmiesetre sem könnyíti meg a további munkát. Mert most már arra a kérdésre kell választ adnunk: kit nevezhetünk «nagykorú» kereszténynek?

Egy-két hónappal ezelőtt kis, igénytelennek látszó füzet került kezembe. Szerzője egy svájci teológus, Alois Müller, címe: «Az új Egyház és a nevelés» (A. Müller: Die neue Kirche und die Erziehung. Einsiedeln: Benziger, 1966).

A szerző gondolatai olyan érdekesek és annyira tárgyunkba vágóak, hogy a következőkben — nagy vonásokban — ezeket a gondolatokat adom vissza.

A. Müller a fenti kérdésre így válaszol: «Nagykorú keresztény az..., aki elfogadta a megváltott ember életcélját, az Isten-gyermeiséget. Életének és tetteinek célja az, hogy Istenhez váljék hasonlóvá, hogy — Krisztus követése által — Istennel egyesüljön. Józán keresztény oktatás segítségével felvilágosítást kapott arról, melyek is ennek az Istenhez hasonító cselekvésnek alapvonásai. Ezeket próbálja megvalósítani konkrét magatartásával. Éber tudása és értékérzése képessé teszi arra, hogy maga határozza meg, milyen tettek hozhatók valóban összhangba ezzel az életcélal és értékérzéssel. Amit ilyen érett megfontolás után konkrét parancsként érez, azt lelkiismerete szavának tekinti és szerinte cselekszik, miközben bátran követi saját lelkiismerete szavát.» (69. o.)

Hogy a svájci teológus szavait még jobban megértsük, valamivel előbbre kell lapoznunk az említett könyvecskében. Mielőtt ugyanis a keresztény nagykorúság fentebbi leírását adná, mindenekelőtt azt vizsgálja, hogyan is juthatott a mai kereszténység ahhoz a magatartáshoz, amelyet

lelki kiskorúság.

nek nevezhetnénk.

«A keresztény élet ma szokásos gyakorlata olyan körülmények között alakult ki, amelyben minden egyes ember születése után azonnal a keresztiség szentségében részesült, s így automatikusan a krisztusi üdvközösség tagjává lett. Így szinte elkerülhetetlen szükség-szerűséggel egy olyan keresztény társadalomba nőtt bele, amelyben a vallásosság magától értetődő és nyilvános megbecsüléssel járó érték volt, amely — az általános iskolakötelezettség folytán — egyetemes kiképzés tárgyát képezte, s amelyben még maga a szentségekhez való járulás is bizonyos mértékben

az elkerülhetetlenség bélyegét viselte magán. Az ilyen ember üdvössége tehát elejétől fogva biztosítva volt, s neki csupán egy feladat jutott, hogy ti. erkölcsös magatartásával megőrizze ezt az üdvösséget. — Ez a tény azonban az eredeti krisztusi üzenet sajátos kifordításához vezetett: az az ö r ö m h í r ('Frohbotschaft'), amely eredetileg az elvesztett, a b ű n ű s embernek szólt, hogy ti. Krisztusban üdvösséget nyert, lassan a m e g v á l t o t t embert f e n y e g e t ő üzenetté ('Drohbotschaft') vált, hogy ti. elveszíteti ezt az üdvösséget. Így sokak szemében a krisztusi örömhír egyetlen mondattá zsugorodott össze: 'Ha nem tartod meg Isten parancsait, a pokolba jutsz'. Ez a felfogás a kereszténység hétköznapi gyakorlatában két — többé-kevésbé tudatos — alapelvben kristályosodott ki: 1. Rajtam múlik, hogy a mennyországba vagy a pokolba jutok-e; 2. Isten parancsait csak azért kell megtartani, mert azok a mennyországba-jutás feltételei. Így egy olyan Isten képe alakult ki bennünk, aki örök üdvösséget helyez kilátásba, ha bizonyos előírásokhoz tartjuk magunkat, s örök kárhozátot, ha ezeket az előírásokat elhanyagoljuk.»

«Az ilyen ember számára... az erkölcs nem jelent mást, mint azoknak az előírásoknak összességét, amelyeket Isten a mennyországba való jutás feltételeiként megszabott. Az ilyen ember azt hiszi, hogy korlátlan mennyiségű előírás létezik, amelyeket Isten maga állított fel önkényesen, vagy esetleg az ember lényegéből következnek. Mindkét esetben azonban az a feltevés, hogy Istennek ez a szabálygyűjteménye következetes gondolkodással ki-elemezhető, s így — a szükséges elmeel esetén — az ember minden helyzetében megtalálhatja a helyzetnek megfelelő előírást, s hogy mindig tudja, mit kell tennie.» (63. o.)

«A keresztény erkölcs ilyen szemléleténél... az 'erkölcs' és az 'ember' között csak egészen laza kapcsolat áll fenn: az erkölcs az a szabály, amelyhez az embernek minden körülmények között alkalmazkodnia kell. Így az erkölcsstan bonyolult tudománnyá válik, amelynek berkeiben — éppenúgy mint a többi tudománynál is — csak néhány szakember ismeri ki magát igazán. De mivel emberi életünk minden fontosabb pillanatában erkölcsileg megalapozott döntéseket kell hoznunk, állandóan rászorulunk egy szakember ítéletére, mégpedig életünknek legbensőbb, leg-sajátosabb területein. Mindig másnak kell felvilágosítást adni arról, hogy ez vagy az a cselekedet — az érvényben lévő előírások szerint — megengedett-e vagy sem, hogy halálos vagy bocsánatos bűn terhe alatt kerülendő-e. Nyilvánvaló, hogy az ilyen állapot egy gyermekéhez hasonlít, s az ilyen embernek az az érzése, hogy lelkiileg kiskorú.»

A lelki nagykorúság, mint előbb olvashattuk, mindennek ellentéte. Természetes, hogy a «lelkiileg nagykorú» sem nélkülözheti a józanul megalapozott erkölcsant. Miután azonban alaposan megismerte Krisztus követésének feltételeit, nem szorul rá többé más ember ítéletére, maga is meg tudja határozni, mi viszi előbbre a krisztusi élet megvalósításának útján. Szent Pál szavai szerint: «Aki-
ket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. Nem

a szolgaság lelkét kaptátok ugyanis, hogy ismét félelemben éljete, hanem a fogadott fiúság Lelkét, amelyben azt kiáltjuk: 'Abba Atya!'» (Róm. 8, 14-15). Vagy az efezusi levélben: «...hogy felépüljön Krisztus teste, amíg mindnyájan el nem jutunk a hitnek és Isten Fia megismerésének teljességére és meglett emberré nem leszünk. Akkor nem leszünk többé éretlenek, akiket a megtévesztő emberi tanítás és a tévedésbe ejtő álnokság minden szele ide-oda hány, tovasodor.» (Ef. 4, 13-14)

Más szóval: a keresztény élet, a keresztény magatartás nem mindig ott dől el, ahol az statisztikailag kimutatható. Nem külsőségekben, hanem a szív bensejében. Ott, ahol az i g a z i d ő n t é s e k születnek, ahonnan nemcsak a jó, hanem a «gonosz gondolatok is származnak» (Mt. 15, 19). A keresztény nagykorúság a Krisztus ügyéhez való alapvető hozzáállásban áll. Cselekedeteinknek ebből az alapvető hozzáállásból kell fakadniok, s akkor alapjában véve mindegy, hogyan is nyilvánulnak meg ezek a cselekedetek a külső magatartásban. «Az én országom nem e világból való» (Jn. 18, 36.). — Krisztusnak ezek a Pilátushoz intézett szavai talán ide is vonatkoztathatók. A kereszténység, az Egyház — és benne minden keresztény nevelő — feladata az, hogy a s z í v e k b e ültesse Krisztus országát, annak külső megnyilvánulási formája azonban nem mindig szorítható pontosan körülhatárolt szabályokba. «Kereszések először az Isten országát és az Ő igazságát, a többi hozzákapjátok» (Mt. 6, 33).

Ezzel eljutottunk cikksorozatunk első részének végéhez.

Foglaljuk össze röviden

mindazt, amit eddig mondtunk:

A vallásos nevelés válságával kapcsolatban mindenekelőtt azt kerestük, melyek azok a tényezők, amelyeknek megváltozása jelentősen hozzájárult a válság kirobbanásához. Ez a vizsgálódás elvezetett bennünket minden nevelés legfontosabb tényezőjéhez, a nevelés céljához. Ezt a célt a keresztény nagykorúság előmozdításában jelöltük meg. Annak a keresztény nagykorúságnak előmozdításában, amelyet — legalábbis XII. Pius óta — minden pápa sürget, amely a Második Vatikáni Zsinat előtt is célként lebegett, de amelynek gyakorlati megvalósításához még olyan kevés kezdeményezés született. Ez a feladat persze sokkal nehezebb, mint gyermekeinknek arra való idomítása, hogy «templomba» menjenek, hogy «elmondják bűneiket, hogy «áldozzanak», stb. stb. Ennek a nevelésnek arra kell törekednie, hogy neveltjeinket komoly, krisztusi elvekből fakadó, felelősségteljes cselekvésre indítsa.

Világos, hogy az ilyesfajta nevelés magában a nevelőben is sok mindent feltételez. Ilyen nevelésre csak az képes, aki saját bőrén tanulta meg ezt a felelősségteljes cselekvést, más szóval, aki maga is nagykorú keresztény.

Mindezek után újra megkísérelhetjük a keresztény értelemben vett vallásos nevelés meghatározását. Figyelembe véve mindazt, amit eddig mondtunk, talán ezt lehetne mondani: «A keresztény értelemben vett vallásos nevelés olyan ráhatás, amely nagykorú keresztényből indul ki s céljának a keresztény nagykorúság elérését tűzte ki.»

Események és közlemények

BRÜSSZEL

A karácsonyi ünnepeket a szokásos fényvel ünnepelték meg a brüsszeli magyarok is.

Az éjjeli-mise pontosan éjjel 12 órakor, a karácsonyi Martyrologium éneklése után, míg Karácsony ünnepi miséje az ünnep délutánján 5 órakor kezdődött. A hívek mindkét alkalommal zsúfolásig megtöltötték a kápolnát. A délutáni nagymise után a Magyar Ház nagytermében karácsonyi ünnepélyt tartottak, a végén pedig ajándékosztást a gyermekeknek. — Másnap a Karácsony utáni vasárnap ünnepelték a Szentcsalád ünnepét. Az esti nagymise után litánia keretében a Szentcsalád oltalmába ajánlották a magyar családokat. — Szent Szilveszter pápa napjának estéjén hálaadó szentmise és Te Deum volt, majd este 9 órakor kezdődött a hagyományos szilveszteri bál. — Újév napján, amely egyben az Istenanya ünnepe, Karácsony nyolcada és a Világbéke Napja, este 6 órakor tartották meg az ünnepélyes nagymisét; utána Jézus Szt. Neve litániáját imádkozták, hogy az Ő nevében kezdjék az új évet.

Január 16-án, Árpádházi Szt. Margit ünnepét megelőző vasárnap a szentmise után a magyar leányifjúságot ajánlották Szent Margit oltalmába, majd a Magyar Ház nagytermében vetített képernyőn előadást tartottak «Magyar városok, magyar tájak» címmel.

PÁRIZS

A Magyar Katolikus Misszió otthonának földszinti részében folynak az átalakítási munkák. Elkészült a központi fűtés, az alagsor cement lépcsői, a kőműves munka a helység különböző részeiben, ezenkívül a hang-erősítő berendezés, stb. Mindez részben magyar honfitársaink megajánlása, adományaképpen, részben a Misszió anyagi befektetése folytán. Nem hiányzott a különböző forrásokból érkező gondviseléseszerű anyagi támogatás, mindamellát a munka lassan halad előre a vételár egy részének törlesztése és a fenntartás megnövekedett terhe miatt.

A szentmisét vasárnaponként a tél folyamán egy ideig az elsőemeleti teremben tartották. A fűtőberendezés üzembehelyezésével mód nyílt arra, hogy úgy a vasárnapi szentmise, mint a különféle rendezvények a földszinti részben nyerjenek helyet, ha egyelőre kissé szegényesen is, de elfogadható környezetben. — Itt került megrendezésre a múlt év decemberében az ún. missziós-vásár. Szervezése jelen esetben is, mint már évek óta M et Mme Petot, Mme Altenbach Katalin és családtagjai kezében volt. Aldozatos munkájukban a párizsi Magyar Hölgyek Clubjának tagjai, a N. D. de Sion-i Kedves Nővérek, számos magyar és francia család és egyén siettek segítségükre. A vásár ez alkalommal is igen változatos áruval és remek buffet-vel rendelkezett és nem megvetendő anyagi és erkölcsi sikerrel zárult; ismét tanúságot tett a párizsi magyarok leleményességéről és a magyar ügyért lelkesedni tudó jóakaratról.

F. év január 28-án Mme Archawski Döményi Irén rendezte a Misszió otthonában nagyszerű előadását a 'Magyar népének és jellege' címen. Az ének, mozdulatok, a díszlet harmonikus egységben művészi erővel juttatták kifejezésre a magyar népének sejtelmes

mélységét és gazdagságát. Ez volt az első, melyet az év folyamán több hasonló témájú koncert fog követni. Mme Madeleine Olivier zongorakísérete a magyar muzsika tökéletes átélésében, hasonlóképpen minden elismerést megérdemel.

MÜNCHEN

A Magyar Egyesület 1971 dec. 19-én este a Haus der Begegnung helyiségében bensőséges karácsonyi estét tartott. Dr. Dobay Kálmán elnök beköszöntője után Mgr. Dr. Közi-Horváth József karácsonyi felelősségünkre mutatott rá. Somlai Zoltán Ady Endre és Juhász Gyula verseiből szavalt. Fazekas Endre operarénekes Händeltől Larget, majd az «Óh, gyönyörű szép...» karácsonyi éneket énekelte. Zongorán Blavina Charlotte kíséerte. Hedrey Ildikó Babits Csillag után című versét és egy ismeretlen szerző Krisztus születésére írt énekét szavalta. A jelenlévők a műsor közben karácsonyi énekeket énekeltek. Végül pedig sütemény fogyasztása közben karácsonyi hangulatban társalogtak el egymással.

Az YMCA / YWCA Szövetség Münchener Csoportja és a Magyar Harcosok Bajtársi Közössége Németországi Főcsoportja 1971 dec. 18-án este a Torbräu vendéglőben kedves karácsonyestén látta vendégül tagjait és vendégeit. Dr. Szeőke Kálmán elnök beköszöntője és üdvözlése után a megjelentek karácsonyi énekeket énekeltek, majd Dr. Dániel József szalézi atya a karácsony értelméről beszélt. A Thalia Kultúrscsoport tagjai pedig Dickens Karácsonyi Játékát adták elő. Benyus János sajtószerezési karácsonyi dalait énekelte és játszott gitáron, Somlai Zoltán pedig Alföldi Géza «Ha nálunk született volna» című versét szavalta. A közönség karácsonyi hangulatban sokáig maradt együtt.

SZENT ISTVÁN EMLÉKBIZOTTSÁG
AUSZTRIÁBAN

1971 december 29-30-án alakult meg Eisenstadtnban a fenti bizottság. Öröm és meglepetés volt, hogy László püspök kérésére a 26 meghívott közül, egy kivételével mindenki válaszolt.

Az elnökséget vállalta László István püspök. Kulturális előadó Vongrey Félix cisztercita atya; az ünnepek rendezésére Marosi László lelkészt kérték fel. A titkári teendőket Dr. Radnai Tibor látja el s Dr. Demel Iván tanácsadóként kapcsolódik be a bizottság munkájába.

A megalakulás után nyomban élénk tárgyalás indult a jubileummal kapcsolatos teendők és lehetőségek közelebbi meghatározására. Többek között családlátogatásokkal egybekötött népmisziók megtartását határozta el a bizottság. Ez a program 1973-ban esedékes egész Ausztriában. Országgraszoló nagy Szent István ünnepséget 1974-re terveznek.

A kulturális feladatok és lehetőségek megoldására 6 munkacsoport alakult egy-egy szakemberrel az élen. Az elfogadott programban szerepel: Szent István-film, magyar emlékművekből rendezendő kiállítás, jubileumi kiadvány, a Szent Korona története, nép-

szertisztító Szent István életrajz, Szent István levelezőlap, Szent István bélyeg, Szent István tudományos kongresszus, irodalmi pályázat, stb.

Ha az alakuló ülésen uralkodó lelkesedésnek és odaadásnak legalább a fele megmarad, akkor a vállalkozást örvendetes siker koronázhatja.

RADNAI TIBOR

MAGYAR KISEBBSÉGI ÉRTEKEZLET
AUSZTRIÁBAN

Nagyjelentőségű magyar kisebbségi értekezlet zajlott le az új esztendő első napjaiban Ausztriában. A katolikus magyar főiskolások és akadémikusok mozgalma január 7. és 9. között «Hétféle Ausztriai Találkozót» rendezett a stájerországi Seggau-ban. A találkón az Európában élő magyar kisebbség helyzetét és aktuális kérdéseit vitatták meg, az Ausztriából, Németországból és Belgiumból egybegyűlt kiküldöttek.

Bevezető előadásban Dr. Gogolak Lajos (Bécs): «A magyar kisebbség építő magatartása a szláv és germán többségben» című tanulmányát Kunz Ferenc elnök (Bécs) olvasta fel. Weismahr Béla S. J. (München) «A kereszténység pozitív esélyeinek lemerése a kisebbségben», Morell Gyula S. J. egyetemi tanár (Innsbruck): «A kisebbség problémája a szociológia szempontjából» és Szabó Ferenc S. J. (Róma), a vatikáni rádió osztályvezetője «Keresztények a diasporában» címen világitották meg az európai magyar kisebbség helyzetét. Az előadásokat követő vitában a felszólalók az előadókkal együttesen tisztázták az európai magyar kisebbségi élet sok aktuális problémáját.

SCHUBERT JÓZSEF

NT. KARDOS ISTVÁN BEIKTATÁSA

A Németországi Magyar Református Lelkigondozói Szolgálat a Németországi Magyar Evangélikus Szórványegyházakkal egyetértésben és közös megegyezéssel Észak-Bajorország magyar protestáns lelkigondozójául és a Kastli Magyar Gimnázium prot. hitoktatójául Kardos István református lelkészt hívta meg és választotta meg. A szolgálatba a kastli evangélikus templomban Szekeres László ref. lelkész elnök és Kotsch Lajos ev. lelkész elnökkel együtt Dr. Joachim Staedtke, a bajor református egyház «Präses»-e iktatta be.

Nagy öröm volt az ünneplő gyülekezetben látni «Alt Präses» Robert Kleint, aki igaz szeretettel állt a magyarok mellett. Segítő szeretetének sok jelét kapták tőle az évek folyamán. Ennek a testvéri szeretetnek a megnyilvánulása volt a jelen alkalom Staedtke professzor részéről, aki az új lelkészt felvette a szolgálatba és a testvéri szeretet kötelékébe. Jelen volt az Evangélikus Landeskirche képviselőjében Dr. Krag Oberkirchenrat, a Magyar Gimnázium igazgatója, Dr. Harangozó Ferenc vezetésével majdnem az egész tanári kar, a helybeli róm. kath. lelkész, a Münchener Magyar Református Egyház Dr. Fáy Gedeon világi elnök és Szalai Sándor lelképásztor vezetésével 60 tagú küldöttsége kívánta Isten áldását és erejét a beiktatott lelkésznek.

«Jaj az elesettnek...»

Madách a maga módján és a maga elgondolása szerint kereste az emberi lét tragédiájának kulcsát. Kereste és meg is találta. Ennek tanúbizonysága hatalmas életműve.

De ha azt keressük mi a ma, a napjainkban élő ember tragédiájának oka, akkor ezt az emberi önzésben jelölhetnők meg, anélkül természetesen, hogy vitába kellene szállnunk Madách nézeteivel. Az «Életünk» egyik számában azt mondtuk, hogy a mai ember léte célját az élet élvezésében látja, illetve keresi. De mert a boldogság és a gyönyör nem állapot, hanem csak (rövid ideig tartó) élmény, legfőbb törekvése, hogy a gyönyör perceit meghosszabbítsa, s ha lehetne, állandóvá tegye. A szexuális örömeikön keresztül így eljut ezek beteges elfajulásaihoz, s a perverzítások különböző formáitól azután már csak egészen kis lépés visz a kábítószerhez. Ez az elgondolásunk csupán lélektani alapon s minden tapasztalati, vagy statisztikai adatok híján született. De úgy látszik, így is helytálló volt a lokigis következtetés, mert a jóváhagyás nem sokat váratott magára. Nemrég jelent meg egy könyv «Porno und Hasch» címmel egy kölni lélekgyógyász, Dr. Hermann Döbelstein tollából. E könyv hosszú évek tapasztalatait foglalja össze az orvosi rendelő világából.

«A pornográfia által elfásult pszichopata más érzécsiklandozó szereket keres. A szextől már eltompult érzésvilágba mind erősebben behatol a kábítószer iránti éhség, az erősebb és tartósabb örömeik utáni vágy: egyetlen életcélja most már csak az élvezés, minden erőfeszítés nélkül.» A kölni orvos szerint természetes összefüggés van a szex és a kábítószer

társerek között. «Mindennél, ahol kábítószer szedése járvánnyá fajul, egészen biztos, hogy az utat hozzá előzőleg egy szexhullám egyengette.» A rendelőjében szerzett bőséges tapasztalatok vezették erre a megállapításra.

Németországban a lakosság 90 százaléka nem, vagy csak kevésbé érdeklődik a pornográfia iránt. A többi 10 százalék, melynek viszont értelme ez, az orvosi rendelő tanúsága szerint, — lelkileg ki nem egyensúlyozott, perverz hajlamú, vagy egyenesen (nyíltan, vagy titokban) lelkibeteg ember. Számuk mindenestre növekvőben van. Dr. Döbelstein és vele együtt sok más szakember is, világosan látja már, hogy a porno- és kábítószer hullám olyan ragályos betegség, mely pusztulással fenyegeti az egész társadalmat. Az orvosi rendelő statisztikája legalább is erről beszél: mind jobban emelkedik azok száma, akik a szex és kábítószer hatása alatt lelkileg megzavarodnak, majd minden szempontból kilátástalanná vált helyzetük és életük miatt kénytelenek egy orvosi rendelőt felkeresni.

Akik az emberi szabadság nevében e téren teljes, vagy legalább is ezzel majdnem egyenlő, nagyfokú liberalizálást követelnek, vagy nem látják még ennek végzetes következményeit, vagy nem törődnek vele, mert őket csak a profit érdekli. Az orvosi rendelőket felkereső segítséget várók. — az elvonókúrákra beutaltak, meg a már egészen fiatalon kényszerüldözöttak ma már ezres tömegei más valóság-ról beszélnek, mint a szabadság apostolai.

Az orvostudományban mindig is megvolt egy bizonyos hajlam, hogy csak a szimptomá-

kat tüntesse el, ha nem tud megbirkózni a szimptomák mélyenfekvő okával. Hogy ne essün mi is ebbe a hibába, meg kell kérdeznünk, mi húzódik meg korunk emberének e szörnyű eltévelyedése mögött?

Ha minden szempontból helyes a nézetünk, hogy az ember tragédiájának legfőbb (helvetesebben egyedüli) okozója saját önzése, akkor ez fokozottan áll és érvényes a mai ember tragédiájára is.

Ma annyit beszélnek szocializmusról Keleten, Nyugaton egyaránt. Igen, az ember szociális, azaz társas lény. De éppen ez a társas lény volta kellene, hogy kényszerítse, ne önmagát tekintse léte egyetlen és végső céljának. Micsoda ember az, aki mindenki másit saját élvezete tárgyának, vagy saját kényelme és jóléte előmozdítójának tekint? S mi lesz abból az emberiségből, ahol ez a nézet a szabad(oss)ság és beteges liberalizmus következtében elhatalmasodik? Mi lesz abból a világból, melyben az emberek önző individualisták, majd a szex és kábítószer következtében degenerált hülyékké válnak?

Oly rettenetes látvány, amikor fiatal emberek lélekben meghasonlottan, meggyőződve az élet értelmetlenségéről és fizikailag tönkremenve ott állnak egyedül, elhagyatottan, mert nincs már erejük, hogy fordítsanak egyet sorukon. A szex- és kábítószerhullám e szerencsétlen áldozatai minden szónál ékeesebben hirdetik, mivé lesz az ember, ha élete célját kizárólag önmaga boldogításában, az élvezetekben keresi. Szegény egoista mai ember! Már 3000 évvel ezelőtt megállapította rólad az összes ószövetségi bölcs: «Jaj a magánosnak, mert ha elesik, nincs aki fölsegítse!» (Préd. 4, 10.)

MEGYESI ANDRÁS

Az élet könyvéből

A KERESZTSÉG SZENTSÉGÉBEN RÉSZESÜLTEK

Ausztriában:

Fiál János István, 1971 dec. 26-án, Bécsben
Schmidt Gábor Miklós, 1971 dec.-ben, Bécs
Nagy Éva, 1972 jan. 8-án, Bécsben

Hollandiában:

De Antoni-Kiglics András Ferenc Zoltán, De A.-K. Dániel és De Heeren Mevrouw fia, 1971 szept. 27-én, Rotterdamban

Németországban:

Boór Eszter Márta Edit, B. János és Juhász Márta fia, 1971 dec. 21-én, Münchenben
Biró Ilona, B. János és Ternanov Julia leánya, 1971 márc. 7-én, Munderkingenben
Tóth Mónika, T. László és Tóth Erzsébet leánya, 1971 júl. 25-én, Ulmban
Péter Gizella, P. József és Toeolcsányi Erzsébet leánya, 1971 szept. 2-án, Munderkingenben
Djerfi Jene, Dj. Jene és Székely Mária fia, 1970 okt. 11-én, Munderkingenben
Anisic Gordana, A. Lázár és Kancsár Erzsébet leánya, 1971 dec. 12-én, Gerabronnban
Máthé Adrienne, Máthé Dorothea, és Máthé Viktória, M. Béla és Ljestak Djurdjica leányai, 1971 dec. 19-én, Stuttgartban

Molnár Ildikó, M. Gábor és Dubóczki Margi leánya, 1971 dec. 19-én, Stuttgartban
Petrovic Angelika, P. József és Kajla Irén leánya, 1971 dec. 25-én, Stuttgartban

Svájcban:

De Hieronymi Ferenc Jaques, H. Gábor és Johanna fia, 1971 dec. 28-án, Genfben
Pusztaszeri Valerie Christine, P. Jenő és Valerie leánya, 1972 jan. 16-án, Lausanne
Dusoczky Nicolette Nadine, D. Tamás és Hasenörl Mária leánya, Zürichben
Erkel Andrea Eszter, E. Lajos és Mezey Eszter leánya, Zürichben

HAZASSÁGOT KÖTÖTTEK

Németországban:

Szeőke Szilárd Kálmán György és Németh Judit Mária Eszter, 1971. dec. 11-én, Münchenben

Svájcban:

Turcsányi Elemér és Czékus Erzsébet, Zürich

AZ ÖRÖK HAZÁBA TAVOZTAK

Belgiumban:

Gr. Almássy Imréné szül. gr. Széchenyi Antoniette, 75 éves, 1971 december 27-én, Overijse-ben

Szikora Margit, 78 éves, 1971 dec. 26-án, Brüsszelben

Varga Antal, 62 éves, 1971 december 27-én, Brüsszelben

Fodor István, 48 éves, 1972 január 6-án, Brüsszelben

Ausztriában:

Kriegelstein Vilma, 88 éves, 1971 dec. 4-én, Bécsben

Németországban:

Geiselhardt Ferencné szül. Tischler Mária, 1971 dec. 23-án, Pforzheimben

Zentner Jánosné szül. Horváth Katalin, 1971 dec. 30-án, Pforzheimben

Gross Péterné szül. Habdák Anna, 1972 január 7-én, Heidelbergben

Csatlós Mihály, 61 éves, 1971 nov. 15-én, Singenben

Baumann Károlyné szül. Ketterer Mária, 88 é. 1971 okt. 8-án Landshuton

Dr. Müller János, 69 éves, 1971 nov. 27-én, Landshuton

Kovarcz Dezső, 67 éves, 1971 dec. 10-én, Münchenben

Béry László, 73 éves, 1971 dec. 15-én, Münchenben

Gróf Haller István, 75 éves, 1971 dec. 24-én, Münchenben

Svájcban:

Mme Gr. Weinkheim Zichy Livia, 1971 dec. 22-én, Ecublens-ban (VD)

Emlékezzünk

1902 február 1-én született Budapesten Berda József költő. Egy idézet tőle:

*Még akkor se különülj el,
ha durván megbántanak.
Eljen az ember emberek között.
Szeresse-keresse bennük azt,
ami jó,
bírálja azt,
ami rossz,
de azt is a győzelemig
szárnyaló szeretettel.
Meghalt 1966 július 6-án.*

1742 február 2-án, 230 évvel ezelőtt született Piski községben (Hunyad megye) Barcsay Abraham, erdélyi fejedelmi család leszármazottja, költő, testőr és ezredes. Besenyei írói köréhez tartozott. Nagyenyeden tanult. Bécsben vitézségéért és szeretetreméltó egyéniségéért nagyon kedvelték. Később, valószínűleg éles, gúnyos nyelve miatt kegyvesztett lett. Elegáns poétának nevezték. 1777-ben katolizált, és egy évvel később házasságot kötött gróf Bethlen Zsuzsannával. Versei összegyűjtve nem jelentek meg soha. 1806 március 3-án hunyt el Csóra községben, Alsó-Fehér vármegyében.

1842 február 3-án hunyt el Kolozsváron Bölöni Farkas Sándor, utazó és író. Tanulmányait a kolozsvári unitárius kollégiumban végezte. 1816-ban a marosvásárhelyi kir. táblához ment jogi gyakornoknak, itt kötött szoros barátságot Wesselényi Miklóssal. Innen Bécsbe ment. Majd a 30-as években hosszabb külföldi utazásokat tett. Bejárta Németországot, Hollandiát, Brüsszelt, Párizst, Londont, Dublint és Edinburgot. 1831-ben áthajózott Amerikába, ahonnan 1832 elején tért vissza. Utazásairól igen tanulságos naplót írt, ami 1834-ben jelent meg, «Utazás Észak-Amerikában» címmel. Sok műve csak halála után látott napvilágot. Aránylag fiatalon hunyt el 47 éves korában.

1607 február 12-én választják meg Rákóczi Zsigmondot erdélyi fejedelemmé. Néhány adat életéből:

1544-ben született Felsővadászon. Perényi Péter udvarában nevelkedett Sárospatakon. 1567-ben Eger várában az «ifjú vitézek kapitánya lett». 1572-ben szendrei kapitány. 1575-ben Békési Gáspár sikertelen vállalkozásában, amellyel az erdélyi trónt akarta megszerezni, az I. Miksa által küldött magyarországi csapatok parancsnoka. 1587-ben Eger vár kapitánya. 1588 október 8-án, Szikszónál nagy győzelmet arat a törökök felett. 1593-ban részt vesz Fülek vára visszafoglalásában. 1588-ban báró ragot kapott. 1590-ben házasságot kötött özv. Mágóchy Andrásné Bekényi Judittal. 1603-ban hamis vádak alapján perbe fogják. 1604-ben csatlakozott Bocskai Istvánhoz. 1605-ben Erdély kormányzója és generálisa. 1607-ben Bocskai halála után megválasztják fejedelemnek, a gyulafehérvári országgyűlésen. 1608-ban, március 5-én lemondott. 1608 végén meghalt Felsővadászon.

1937 február 13-án, 35 évvel ezelőtt hunyt el Baján Nagy István festőművész. Csikmindszenten született 1873-ban. Kolozsvárott végezte a tanítóképzőt, majd Budapesten a mintarajziskolát. Később külföldre ment tanulmányi útra. 1908-ban Münchenbe, 1900-ban Párizsba és 1902-ben Rómában van. Ezután hazatért Erdélybe. Külföldi útjain magába szívta a modern művészet sommázó, alkotó törekvéseit, azoknak szellemét, de mindvégig megmaradt a maga útján. A székely vidéket és Baja környékét örökölte meg képein. A táj szerkezetét kereste, de nem a mérnök munkáját, hanem a belső erőket.

Sajnos, hányatott élete nem engedte meg neki, hogy nagyobb kompozíciós feladatokkal birkózzék meg. Igen termékeny művész volt, de alkotásai többnyire papírra készültek.

1797 február 23-án született Rimaszombaton Ferenczy István, «az első igazi magyar szobrász» (Zádor Anna). Célja a «honi szobrászat megalapítása.»

Eleinte lakatos mesterséget tanult apja műhelyében, majd 1814-ben Bécsbe ment, ahol mestersége mellett még az akadémia rézmetsző osztályára iratkozott be. 1818-ban gyalog Rómába ment. Úti benyomásairól, művészet iránti fogékonyságáról fivéréhez írt színes leveleiből értesülünk. Rómában Canovát keresi fel, de először másnál tanul, csak az utolsó években dolgozik Canovánál.

Első műve Csokonai mellszobra, ezt Debrecenbe küldi, ahol 1823-ban ünnepélyesen leleplezik. Művészetével a magyar múltat akarta szolgálni és 1824-ben haza jön az írók buzdítására. Ekkor készültek el: Kazinczy mellszobra, Szent István vértanú szobra, stb... Nagy figyelemmel kísérik működését, és 1839-ben mozgalom indul meg, melynek célja Ferenczyt megbízni egy nagy Mátyás-király szobor elkészítésével. Az adakozás lassan megy, a kritika kikezdte a művészt, és ez annyira bántotta, hogy 1847-ben elköltözött Budáról Rimaszombatra, ahol teljes visszavonultságban élt. Ott is hunyt el 1856-ban.

1857 február 26-án született Marcaliban Bárd Miklós, családi nevén Leveldi Kozma Ferenc tábormók. Műgyetemet végzett és 1878-ban beállt a 16. huszárezredbe. A költészettel technikus korában kezdett foglalkozni Rákosi Jenő buzdítására.

«VALLÁSSZABADSÁG» A SZOVJET-UNIÓBAN

A «Le Soir» belgiumi napilap 1971 november 29-i számában olvasható:

Egy Szovjetunióban járt újságíró szerint Szovjet-Litvániában egy évi munkatáborra ítélték két katolikus papot: Juozas Zdebskis és Bubuis atyát. «Bűnük» az, hogy gyermekeket készítettek elő az első áldozásra. A szovjet rendőrség olyan kegyetlenül bánt velük, hogy egyiküket a látogatás alkalmával az édesanyja alig ismerte fel. — Szeptember folyamán Moszkvában két aláírást gyűjtő fvet köröztek. Ezekben tiltakoznak a letartóztatás és a sok nehézség ellen, amelyekkel a katolikusoknak vallásuk gyakorlásáért meg kell küzdeniük Litvániában. Az íveket három ezernél több katolikus írta alá.

ÚJ KÖNYV TRIANONRÓL

Meghitt ünnepség zajlott le a Misszió termében ez év január 19-én. Párizs magyarsága köszönte meg az összmagyarság nevében M. Ives Daruvár-nak most megjelent könyvét. «Le destin dramatique de la Hongrie» címen. M. Gaál Ferenc köszöntő szavai mély hatást gyakoroltak úgy a szerzőre, mint a jelenlévőkre. Mi magyarok gyönyörű példát kaptunk a magyar haza szeretetére a szerzőtől; aki viszont szívében és hangjában boldog megindulással fejezte ki háláját a jelenlévőknek és vette át az elismerést kifejező serleget.

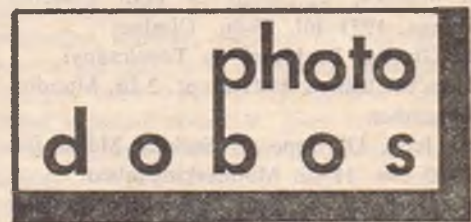
WASHINGTON

A Széchenyi Társaság, a szabadföldi magyar kultúra fontos fellelvára, 1971 november 20-án, a washingtoni Embassy Row Hotelben rendezte meg szokásos évi vacsoráját.

A vacsora keretében — Majtényi László elnök meghívására — Dr. Pogány András, a Magyar Szabadságharcos Szövetség amerikai elnöke tartott nagy tetszéssel fogadott ünnepi beszédet, melyben — Széchenyi István politikáját méltató történelmi visszpillantás után — érdekes párhuzamot vont az 56-os Forradalom eszméi és a Legnagyobb Magyar programja között.

Egyiptomban ez év elején arab nyelven megjelent a katekizmus rész-kiadása. Folytatása a ferences nővérek kairói intézetéből negyedévenként következik majd. A Közelkelet katolikusainak eddig csak francia, vagy olasz nyelvű katekizmus állt rendelkezésére. Az arab nyelvű kiadás könnyebbé teszi az arab nyelvű gyermekek tanításában és jobb kapcsolatot teremthet a felnövekvő keresztény és az iszlám nemzedék között.

PRAKTIKUS AJÁNDÉK!
FÉNYKÉPEZŐ. ÉS MOZIGÉP
SZÍNHÁZI- ÉS SPORTLÁTCSŐ
VILLANÓLÁMPA, ŐRÖKVAKU
FÉNYMÉRŐ, ÁLLVÁNY STB.
KEDVEZMÉNYES ÁRON!

Tul. Dr. Dobos Gyula
8 München 2 Rindermarkt 16
Tel. 0811/ 240 852

Magyarok Hollandiában

15 év után

Hollandiában mintegy 5.500 magyar él. A legtöbben az 1956-os magyar forradalom után jöttek ide. A 15 éves évforduló alkalmából szociológiai felmérést végeztünk. Mintegy 2.800 kérdőívet küldtünk széjjel. Kitöltve 728 ívet kaptunk vissza: 26 %-át az összesnek.

A 15 évvel ezelőtti helyzet

Már az elmúlt négy évszázadban jöttek állandóan magyarok Hollandiába. Leggyakrabban diákok, akik néhány évi tanulás után visszatértek Magyarországra. Az első világháború után több száz magyar gyermek érkezett nyaralni. Mintegy 20-25 %-uk itt maradt, vagy később tért vissza nevelő szüleihez. Kapcsolatuk révén rokonok, ismerősök találtak meg az utat Hollandiába. A két világháború közti népszámlálások adataiban mindig találni 200-400 hollandiában élő magyar állampolgárt. A magyarok száma természetesen legalább 2-3-szor annyi volt, mert aki holland állampolgár lett, az már a népszámlálásnál nem magyarként szerepelt.

A második világháború után újabb hullámokban érkeztek magyarok. Az egyházak öregeket hozattak a németországi és ausztriai táborokból. Mintegy 25-30-ra tehető a számuk. Szórvaosan a háború után nyugaton maradtak is le tudtak telepedni Hollandiában.

Az 1956-os menekültek

A holland kormány 1956 nov. 5-én 1.000 magyar menekült befogadását határozta el. Később a létszámot 1.300-ra, majd 2.000-re és végül 3.000-re emelte. November 15 és december 18 között hat csoportban 2.850 magyar érkezett vonattal Ausztriából az Utrechti mintavásárcsarnokba. A fennmaradt 150 helyet a családtagok egyesítésére tartották fenn. Családi kötelékben 822 személy (264 család), egyedül 2.028 érkezett. Ez utóbbiból 8-an 14 éven aluliak, 220-an 14-18 évesek és 1.800-an 18 éven felüliek. Az összes 23 éven aluli a menekülteknek csaknem a felét tette ki (kb. 1.400 személy). Az ellenőrzés, munka- és lakás-keresés idején 41 táborban voltak elhelyezve. Összesen 324 főnyi személyzet foglalkozott velük. Ebből 105 kint élő magyar, mint tolmács. A menekültek legfőbb kívánsága volt minél előbb munkát és lakást kapni s önálló emberként élni. A táborok után a családok 102, az egyedül állók 217 helységben, szerte az országban nyertek elhelyezést. Fél év múlva azt tapasztalták a hatóságok, hogy a nagy városokban 12-18 %-kal több magyar lakott, mint kezdetben az önkéntes átköltözködések következtében. Különben a holland hatóságok maguk állapították meg, hogy az Indonéziából hazatért hollandok után a magyarok helyezkedtek el legjobban Hollandiában az idegenből jött népcsoportok közül. Köszönhető ez a magyarság rátermettségének s a hollandok segítségének.

1960 június 1-ig 145 esetben kötöttek magyarok egymással házasságot és 73 esetben történt magyar-holland vegyes házasságkötés. Magyarországra visszatért 1957 március 31-ig 465 személy (15,5 %). A legtöbb kb. 200 a

Limburg-i bányavidékről. Világviszonylatban 16,6 %-a tért vissza a menekülteknek. Más országból 207 személy (105 felnőtt és 102 gyermek) jött Hollandiába. Jugoszláviából 58 fiatal menekült érkezett 1957 november 17-én. Tengeren túlra emigrált 5,5 %-a a menekülteknek. Az 56-os menekültek közül aránylag több volt a katolikus (kb. 75 %), mint az itt lakó magyarok közül. Jelenleg kb. 67 % katolikus, 28 % protestáns és 5 % egyéb felekezetű (ebből 1,5 % zsidó) él Hollandiában. Ez nagyjából megfelel a magyarországi aránynak. A szabadságharc után a Hollandiában letelepült magyarok létszáma 500-600. Ezek vagy új menekültek, vagy más országból települtek ide. Velük együtt tehát összesen kb. 5.500 magyar él Hollandiában.

A hollandiai magyarok 1971 végén

Életkor. A szociológiai kutatás — érthetően — a 20 éven felülieket érintette. Magas a 30-40 évesek aránya (34,1 %). akik 15 évvel ezelőtti 20 év körüli egyedül álló fiataloként jöttek. A felnőtt magyarok 16,5 %-a 65 éven felüli. Ez hasonló a hollandok adataihoz.

Családi állapot. A felnőtt-korú magyarság 82 %-a házas. Csaknem pontosan fele esetben (49,6 %) mindkét fél magyar és fele esetben (50,4 %) vegyes (holland-magyar) a házasság. Az 1956 előtt Hollandiában élőknél a vegyes házasság dominál, az 1956-osoknál az első esztendőben túlnyomó volt a magyarral való házasság. A későbbi években eltolódott a szám a vegyesházasság irányában. Az utóbbi esztendő hazalátogatása következtében ismét emelkedőben van a magyaroknak magyarral kötött házassága. Elég magas az özvegyek aránya (4,6 %). Nőtlen, vagy hajadon 13,2 %. A válásokból az tűnik ki, hogy a vegyes házasságok általában kevésbé sikerülnek. Mégegyszer annyi a válás a magyar-holland házasságoknál, mint a tiszta magyar házasságoknál. A házastársaknak 84,1 %-ánál vannak gyermekek. Közülük a legtöbbször (75,5 %) 20 éven aluli gyermekeik vannak. Foglalkozásbeli megoszlás. Kicsi a munkások (14,6 %) és a háziasszonyok (22,9 %) aránya és sok a főiskolát, vagy egyetemet végzettké (23,5 %). Magyarázata, hogy az átlag emigránsoktól eltérően 1956-ban nagyobb arányban hagyták el iskolázottabb emberek s főleg tanuló fiatalok menekülteként Magyarországot. A magyar háziasszonyok közül pedig, a holland szokástól eltérően sokan állásban vannak. A többi foglalkozásuknál különösebb megjegyezni való nincs: 15,5 % hivatalnok, 8,7 % szabad foglalkozású. Diák érthetően — a 20 éven felüliek közül csak 0,4 %. A nyugdíjasok aránya elég magas (14,2 %). Helyzetük sok esetben a jó ellátás ellenére is egyhangú és nehéz. Ezt az egyedül lét okozza.

Állampolgárság. A legtöbb hollandiai magyar már holland állampolgár (86,0 %). Még magyar állampolgár 13,5 % és 0,5 % egyéb. Bár a magyarság általában megfelelően beilleszkedett a holland társadalomba és állandó jelleggel letelepült, mégis sok esetben nem ez volt az elsődleges oka az állampolgárság

felvételének. Nagy szerepet játszott ebben az otthonnal való kapcsolat.

Munkahely. A 20 éven felüli hollandiai magyarok 62,5 %-a kereső dolgozó. A legtöbb ember (82,4 %) megelégedett a jelenlegi munkahelyével. Az elégedetlenek aránya 7,7 %, nem válaszol 9,9 %. Előléptetésben részesült 66,8 %. A legtöbb (69,7 %) nem tartja hátrányosnak nem holland származását, 18,0 % igen, 12,3 % nem tud, vagy nem akar válaszolni. A magyarok kevésbé változtatják munkahelyüket, mint holland társaik. Átlag harmadik helyen dolgoznak. Több, mint egy harmaduk még az első munkahelyén van.

A holland társadalomhoz való viszony. A magyarok nagy része (77,5 %) egyformán barátkozik hollandokkal és magyarokkal s nem nemzetiség szerint választanak barátot. Felénél több (52,5 %) tagja valamilyen holland egyesületnek (szakmai, szórakozási). Egy része a magyarságnak annyira megszokott Hollandiában, hogy ha a körülmények meg is engednék Magyarországra való visszatelepülésüket, mégis itt maradnának (36,1 %). De hasonló azoknak az aránya 36,6 %, akik visszatelepülnének. Részben Hollandiában, részben Magyarországon élne 4,6 %. Máshova szeretne menni lakni 6,3 %, legtöbben az időjárás miatt.

A magyarok egymás közti kapcsolata. Az egymás közötti kapcsolat a szétszóródottság ellenére nagy. Csaknem mindenkinek vannak magyar barátai, kikkel összejárnak. A megkérdezettek 78,7 %-a eljár egy vagy több magyar összejövetelre. Nemzeti ünnepekre 50,4 %, istentiszteletekre 53,0 %, szórakozás jellegű összejövetelre 34,6 %. Sokan említik a távolságok hátrányát és az alkalom hiányát.

Kulturális s egyéb magyar összejövetelek. Megkérdeztük a Hollandiában élő magyaroktól, kívánják-e, hogy legyenek magyar nyelvű összejövetelek? A válaszok 98,8 %-a igen volt. Majdnem kivétel nélkül mindenki helyesli, még az is, akinek nincs alkalma összejövetelekre járni. A legtöbben többféle magyar összejövetelt is szükségesnek tartanak. Különösen fontonak tartja 75,4 % a nemzeti ünnepek megtartását. Magyar egyesületeket szeretne 56,6 %, istentiszteleteknek híve 73,6 % szívesen. Különböző szórakozási alkalmat kíván 68,7 %.

Gyermekek oktatása. Mintegy 86,1 %-a helyesli a gyermekek hétféle magyar nyelvű iskoláztatását, 11,3 % ellene van. Ellenzői a holland iskolák túlterhelését hozzák fel legtöbbször ellenérvnek. Nem válaszolt a kérdésre 2,6 %. Nagy a helyeslés a nyári magyar iskolatáborok iránt, 97,1 %. Mindössze 2,2 % van ellene. A Hollandiában élő összes magyar gyermek közül több, mint a fele (53,0 %) volt már ilyen táborban. A 6-20 éves kor közötti gyermekeknek pedig nem kevesebb, mint 86,3 %-a részt vett egy vagy több magyar táborban az elmúlt 11 év során.

Öregek gondozása. Alig akad valaki, aki ne helyeselné az öregek látogatását és gondozását, 99,1 % van mellette s csak 0,4 % ellene, míg 0,5 % nem válaszol. (Szomorú, hogy a Minisztérium — az általános takarékoskodás miatt — nem támogatja egyelőre ezt a nagyon szükséges munkát. Szerk.)

Betűsoros Kimutatás a Burg Kastl-i m. gimnázium javára adakozókról

		DM	\$			DM	\$			DM	\$
Ability Search, Alexandria, USA			5	Frankovszky Rezső, Köln		30		M. H. B. K. (Körtvélyessy L. k.),			
Adler Rudolf, Meßkirch		25		Fóti Vince, Jackson Heights, USA		25		Chicago, USA			150
Allen Pharmacy, Toronto, Kanada		5		Galacz Lajos, Stuttgart		100		Maráz András, Marburg		300	
Anisich Eugen, Bregenz, Ausztria		300		Glasz Nándor, Edmonton, K.		5		Mannsfeld Georg, Dinslaken		30	
Antal József, Edmonton, Kanada		3		Gyenes Rudolf, Weingarten		30		Máthé Ursula, Hamburg		500	
American Hung. Federation,				Gyórik József, Washington, USA		20		Mezey Jenő, München		30	
Philadelphia, USA (v. Szarka)		100		Galambos Márton, Gerasdorf, A.		16		Molnár Ottó, Graz, Ausztria		50	
American Hung. Federation,				Gebey László, Bethlehem, USA		15		Munderkingen-i magyarok			
Womens Aux, Philadelhia, USA,				Hargitai Magdaléna, München		30		(Pribus György által), M.kingen		90	
(Dr. Papp Gábor)		150		Harmath Johann dr., Säckingen		50		Mutnéfalvy Akos, München		30	
Arany Zoltán, Augsburg		75		Hegedüs L., Toronto, Kanada		25		Münchner Ung.-Verein 1886 e.V.			
Bagi Mihály, München		300		Hegy István, USA		10		(Dr. Eperjes E. által), München		120	
Bakacsi Imre dr., London		40		Horváth I. és Márfi I.,				Nagy Flórián, München		100	
Bakonyi Charles, USA		15		Friedrichshafen		30		«Nagyboldogasszony» magyar rk.			
Balogh Gerő, Voorheesville, USA		10		Hellényi Tihamér, Toronto, K.		10		főlelkészség, London, Anglia		408	
Balogh János, Passaic, USA		20		Horváth Joe, Edmonton, Kanada		20		Németh András, Champigny sur			
Balogh László, USA		25		Hungarian Association of S. A.				Marne, Franciaország		300	
Bánfai József, Ligist, Ausztria		25		Johannesburg, J., Délafrika		737		Németh Sándor, London, Anglia		40	
Bartha Pongrácz, Geo., USA		100		Hungarian Societies, Youngstown		100		Neuwirth László, USA			5
Bencsecs József, USA		10		Huszár Gáborné dr., Luzern, Svájc		300		Nyeső András Pál, Konstanz		25	
Betzler Mária, Regensburg		30		Hung. Society, Chicago,				N. N., Bruxelles, Belgium		66	
Blaskó Piroska, Collingsville, USA		100		(Juhász J. által), Chicago, USA		50		N. N., Kanada			10
Bohán Mária, Cornwall, Kanada		20		Hille Rózsi, Geroldswil, Svájc		164.50		N. N., Mühlendorf		20	
Borbély Gergely, Markdorf		30		Irmey János dr., Heidelberg		75		N. N., Németország		10	
Breicha E. Béla, Downey, USA		100		Istvánffy Lajos, Wien, A.		30		Offenburgi magyarok			
Brown, Boveri Cég, Baden, Svájc		104		Jákli István, Köln		50		(P. Mészáros I. útján), Offenburg		60	
Broz Mr., USA		10		Jakab Gábor, Markdorf		30		Orbán Dhr.en/Of.Mev., Den Bosch			
Broz Péter, USA		10		Jewel Arts, Alexandria, USA		33		Hollandia		95	
Bunyor Erhardt, USA		25		Juhász Irén, Edmonton, Kanada		15		Orosz András, USA			5
Bus A. - Olajos Mihály,				Istenes Frank, Chagrin Falls, USA		25		Orosz Mihály dr., Ahausen		50	
Tettngang-Ravensburg		17		Kabdebő János, Dillingen		30		Pál Michael, Toronto, Kanada			10
Buzás Béla dr., Eggenfelden		75		Kaczvinszky Pál dr., USA		2		Péter József, Untermachtal		30	
Benedek László, Brookfield, USA		50		Kalmárné-Kubik-Pixner, Ravensb.		30		Petrikó Zoltán, Edmonton, K.		5	
Both Paul, Koppenhagen, Dánia		100		Kastner Lajos, New York, USA		60		Polturák Kálmán, Edmonton, K.		1	
Bros K. Cecilia, Alexandria, USA		261		Kató Sándor, Friedrichshafen		30		Porpáczy Jenőné, Salzburg, A.		1000	
Chatlos Anna és Frank, Los Angeles		50		Kelety Jenő, Wien, Ausztria		100		Previák András, Lindesberg, Sv.o.		30	
Columbus Travel Service,				Kimmel Györgyi és Attila,				Pribus György, Ravensburg		150	
Toronto, Kanada		10		Geelong-West, Ausztrália		75		Puskás S. emlékére, Rehau/Ofr.		300	
Csetényi János, Talbingo, Ausztrália		40		Kincses Károly, Oberhausen		80		Patocs Zsigmond, Los Angeles, USA			10
Csoboth Tamás, USA		5		Király Ferenc dr., Hayingen		700		Rác Frank, Toronto/Ont. Kanada			100
Csuha Wm, USA		10		Király Justina, Unlingen		30		Rákóczi Association (Dr. Topolai			
Czvetkó Paul, Toronto, Kanada		25		Kish József, Indianapolis, USA		10		I. útján), Toronto, Kanada		100	
Czanik Géza dr., München		50		Kocsis Lóránt dr., Winnipeg, K.		105		Rápolti Nagy Klára, USA			10
Czinder George, Tustin, USA		20		Kollányiné Eszter, München		75		Rohrer Rosa, Staretschwil, Svájc		62	
Dancs Lajos dr., Freiburg		500		Kollányi Károly, München		75		San Diego-i Magyar Egyesület			
Dávid Gyula, Caracas, Venezuela		200		Kónya Gabriella és Éva, Biberach		60		(Dr. Waczek F. útján), S. Diego		200	
Deme Károly, Cleveland, USA		30		Korzendorfer Wilhelmine, Ursberg		20		Sárospatak Nikolau, Frankfurt		100	
Diwy Vilmos, Friedrichshafen		30		Koschir Wilhelm, Friedrichshafen		50		Schöneke Gábor, Bruck/Opf.		2000	
Darnóy Paul, München		200		König Karl, Friedrichshafen		20		Schreiber Dominika, Weil d. Stadt		100	
Edmontoni Magyarok,				Kovács Andrásné, Edmonton, K.		10		Sipka Ödön, Kloten, Svájc		60	
(Szóts Paul és Susan), E., K.		65		Kovács József, Friedrichshafen		50		Smidt Louis, Pittsburgh, USA			75
Edmontoni Sz. H. Sz.				Kovács Kálmán, Blaichach/Allg.		50		Stéger Géza és Neje, Freiburg		150	
(Újvárosy István), E., Kanada		25		Kovács Zoltán, Pretoria, D.Afr.		15		Subosics Károly és néhai			
Ejzenbart József, Edmonton, K.		2		Kozma Sándor, USA		10		Nemes Richárd emlékére,			
Ejzenbart Nándor, E., Kanada		1		Kronheim Lajos,				Sharpville, USA			200
Engel Béla, Göppingen		20		Villiers sur Marne, Franciaország		61		Süli Dénes, Unlingen		30	
Esteban Banrnabás, USA		60		Kun István, Edmonton, Kanada		3		Stefanovszky Dezső, Bregenz, A.		20	
Erős János, Covina, USA		50		Kunckel Dietrichné, Caracas, V.		25		Stumpfögger Irén, Ravensburg		50	
Faluvégi Péter, Edmonton, K.		2		Kuty József, USA		10		Siegler Egon, Gümligen, Svájc		50	
Farkas András, N. Y., USA		10		'j. Karátsonyi Mihály, Los Angeles		10		Szabó Upholstery, Elmhurst, USA			25
Farkas Judith, USA		5		Konzer László, Los Angeles, USA		10		Szalay András, Nürnberg		30	
Farkas István, Stockholm		50		Liège-i Magyar Egység, Liège, B.		139		Szánthó László, USA			10
Fazekas Ferenc dr., Michigan, USA		100		Lendvay József, München		75		Szappanos Tamás, Cleveland, USA			30
Fehér Antal, Markdorf		20		Lette Wilhelmine, Karlsruhe		50		Székács-Szabolcsffy és			
Felsőöry Attila dr., Arcadia, USA		500		Magyarok a Magyarokért				Müller Klára, Markdorf		30	
Frankfurter Ungarverein, Fr. M.				Alapítvány, Amsterdam, H.		1300		Székely Tiborné, Baden, Svájc		20	
(Réti István gyűjtése)		1200		Magyar Harcosok Bajtársi Közös-				Szentannay Iván, Hagnau		30	
Ferencz Charlotte dr., Buffalo		100		sége (Dr. Tőkés J. útján),				Szt. István Egyházközség (Székessy			
Füleki Stephan, Karlsruhe		50		Bridgeport, USA		50		Lászlón útján), Bogota, Colombia		25	
								Szerető Charles, USA			15
								Szilágyi Dezső, Röhrnbach		87	
								Szirmay Iván, Garbsen		75	
								Szociális Testvérek, Buffalo, USA			3

HIRDETÉSEK

HIVATALOS FORDÍTÁSOKAT

magyar-német és német-magyar nyelven olcsón és gyorsan elkészíték, — Ausztria és Svájc területére is!

Wilhelm Divy

Áll. vizsgázott törvényszéki hivatalos fordító és tolmács.

799 Friedrichshafen, Linderstr. 50.

Három évtized után végre megjelent Mécs László gyűjteményes verses kötete az

ARANYGYAPJÚ

a Hungarian Cultural Fundation kiadásában. A 400 oldalas válogatott verseiből álló kötet Mécs kiváló költészetének hiteles keresztmetszete. A kötet több képet is tartalmaz a költő életéből. A könyv ára: 160 Schilling vagy annak megfelelő valuta. Megrendelhető: (utánvéttel is)

P. Dr Radnai Tibor DFMC ap.
A - 1010 Wien, Tegethofstr. 2.

É R D E N,

közvetlen Budapest mellett, modern 3 szobás, veranda, előszoba és hallal, minden mellékhelyiséggel rendelkező villa, elől vi-

rágoskerttel, továbbá az épület túlsó részén óriási gyümölcsösrel és melléképületekkel eladó. — Ára: 35.000 DM. — Érdeklődők válaszát «Erd» jellegére az Életünk Gazdasági Bizottságához, 7 Stuttgart 1, Werastr. 63. kérem.

CSALÁDI HÁZ ELADÓ.

Összkomfortos lakás, négy szoba, konyha, garázs és kiskert. — Magyarok olcsóbban adom. Érdeklődni lehet Jurai Frigyesnél; Cím: Bovenderstraat 15, Merkelbeek (L) Dél-Limburg, Hallandia.

Ha nem tud németül és

AUTÓVEZETÉST TANUL,

segít Önnek a most megjelent «Autóvezetési vizsga íveken» = magyar nyelven. Ezt minden német vizsgáztató szerv elfogadja. 112 színes ábrákkal telt oldalt tartalmaz és a vizsga teljes elméleti anyagát. Ára 22.— DM, ha kellő számú megrendelő lesz. Kérem megrendelését csak postai levelezőlapon alábbi címre:

Kubinyi, 5 Köln 80.
Postfach 80-06-12.

A PAX ROMANA KONGRESSZUST

Németországban, a Münchentől északkeletre fekvő Z a n g b e r g b e n tartják a szokásos húsvét utáni héten, 1972 április 3 és 9 között.

Idei téma a magyarság helyzetének és jövője alakulásának vizsgálata. Foglalkoznak a magyarság midhárom ágával: a hazában, a kisebbségben és a külföldön élővel egyaránt. Főbb témák:

- * történelmünk tanulságai,
- * a keresztény remény szerepe a nemzet életében,
- * érdemes-e magyarnak lenni?
- * az otthoni politikai és közéleti keret,
- * kisebbség — nemzetiségek,
- * magyarok külföldön.

A részletes programot kb. egy hónapon múltva adják ki. Az érdeklődők jelentkezését máris szívesen látjuk. Mintegy 110 hely áll a résztvevők rendelkezésére, és — természetesen a közgyűlési küldöttektől eltekintve — a jelentkezések befutási sorrendjében tudnak csak helyet biztosítani.

Részvételi díj, lakás és ellátás az egész hét tartamára: DM 120.—, ösztöndíjas diákoknak DM 60.—; gyermekeknek megbeszélés szerint maximálisan DM 60.—.

	DM	\$
Szöts Pál, Edmonton, Kanada	5	
Szvetlik Gyula, Ohio, USA	10	
Szűcs József, Lombard, USA	30	
v. Taby Árpád, Thalhham, Ausztria	135	
Taubinger I. dr., USA	100	
Takáts Géza, Friedrichshafen	30	
Tényi László, Stuttgart	57	
Terebesy László, New Milton		
Hants, Anglia	85.50	
Toppler István, Ashfield, Ausztrál.	98	
Toppler Jenő, Den Hagg, Holl.	392	
Tüske Kálmán, Köln	300	
Tüske Pál, W.Toronto, Kanada	10	
Újlaky László dr., Colorado Springs, USA	25	
Újvárosy István, Edmonton, K.	5	
Ulm Magyarok (Pribus Gy. keresztül), Ulm	60	
Valosay Erna, La Crescenta, Usa	59	
Valosay József, La Crescenta, USA	100	
Varga Medea, Los Angeles, USA	40	
Vass Frank, Miami, USA	20	
Vecsey József dr., St.Gallen	42	
Vitányi Béla dr., Nymwegen, H.	100	
Vörös Steven, USA	10	
Vitézi Rend (v. Farkas Ferenc címén), Arnstorf	500	
Waczek Ilona, San Diego, USA	10	
Winterhofen Helmut, Effingen, S.	20	
Zellesz László, Hannover	30	
Zentralverband Ung. Organisationen in der Bundesrepublik (Dr. Czanik G.), München	600	
Zürcher Caritaszentrale, Zürich	17	
Zilahi-Farnos Eszter Jótékonyági Egyesület (Záhony I.-né útján) Westlake, USA	300	

A Gimnázium új Postscheckkonto-ja külföldiek számára a pénzáttalálásokhoz: Postscheckamt Nürnberg, Baukonto: Ungarisches Gymnasium, Nr. 236657.

TUDNIVALÓK A SZENT ISTVÁN JUBILEUMI KÖTVÉNY JEGYZÉSÉRŐL

A Szent István Jubileumi Bizottság a magyar Szeniszéki Megbízottal és a római Szent István Alapítvánnyal egyetértésben Szent István király születése, a magyar kereszténység ezeréves fennállása méltó megörökítése és a római Szent István Ház építkezési költségeinek törlesztése céljából 1970 január 1-től 1975 december 31-ig 11.800 db. kamatmentes kötvényt bocsát ki: 10.000 db. 10 US dollár, 1000 db. 25 US dollár, 50 db. 500 US dollár és 300 db. 100 US dollár értékűt. A kötvények családtagokra és másokra is átruházhatók. Tulajdonosukat, ill. azt, aki a kötvényt felmutatja, feljogosítja, hogy valahányszor a római Szent István Házban megszáll, szállása és ellátása díjából 10% engedményben részesüljön. Az engedménnyel 15 éven át élhetnek, míg a kötvény névértéke ki nem merül. Amennyiben ezen idő alatt a kötvénynyújtotta engedményt fel nem használták, az engedmény adományként a Római Szent István Alapítvány tulajdonába megy át.

Itt levágandó

Kinél lehet kötvényt jegyezni?

- 1) Az illetékes magyar lelkésznél,
- 2) a lelkész megbízottjánál vagy
- 3) közvetlenül a római Szent István Ház vezetőségénél (00151 Roma, Via del Casaleto 481).

Aki kötvényt jegyez, a szelvényt olvashatóan kitölti és a lelkész, ill. megbízottja útján, vagy akár közvetlenül a római Szent István Ház címére továbbítja.

A Szent István Jubileumi Bizottság mindazokat, akik 50 US dollár értékben kötvényt, illetve kötvényeket jegyeznek, védnökévé, aki pedig 100 US dollár értékben jegyez, fővédnökévé nevezi ki. A kinevezést díszokmányon igazolja.

A Szent István Ház Vezetősége
Msgr. Dr. Magyary Gyula

Protonotárius-kanonok, pápai prelátus

SZENT ISTVÁN JUBILEUMI KÖTVÉNYJEGYZÉS

Név, pontos cím .....

..... (dátum) ..... összesen ..... db. .... US \$

névértékű kötvényt jegyez. Az ..... összeget azonnal és egészben, (.....) részletben fizetem.

..... aláírás

A kötvényt az illetékes lelkész (név: .....), ill. megbízottja (név: .....) útján vagy közvetlenül a Szent István Ház Vezetőségénél jegyeztem.

Rövid hírek

Az Egyház Központi Statisztikai Hivatalának legújabb felméréséből: A világon jelenleg 3600 millió ember él, ebből 633 millió katolikus. — A papok száma mintegy 446 ezer, egy papra átlagosan 1400 hívő lelki gondozása jut, de az a szám földrészenként erősen eltérő. Így Európában 1000, Afrikában 2300, Észak-Amerikában 690, Közép-Amerikában 6500, Dél-Amerikában 3900, Ázsiában 1700, Ausztráliában 800 hívő jut egy papra.

Kamerun fővárosában, Jaundéban felavatták azt a gyermekotthont, amelyet Leger kanadai kardinális alapított. Az avató ünnepségen résztvett Ahidjo államelnök is. A központ 80 fejlődésben elmaradt és béna gyermek számára nyújt állandó otthont és további 120 állandó kezelésére nyújt lehetőséget. Fenntartásáról nemzetközi alapítványok, szervezetek és privát jötevők gondoskodnak.

A *Studium Rotale*, amely a pápai Rotabíróság mellett működik, hallgatói közé először vett fel nőket. A törvényszék dékánja négy már végzett jogásznőnek, köztük egy osztrák származásúnak engedélyezte a tanulmányok folytatását. A záródiploma lehetőséget ad arra, hogy egyházi bíróságokon pert vezessenek, vagy védőként fellépjenek.

Az izraeli Bevándorló Központ közleménye szerint Izrael közel 3 milliós lakosságának több, mint 2 %-a, tehát 76 ezer a keresztény. 326 ezer az iszlámhoz, 36 ezer pedig különféle egyházi kisebbségekhez tartozónak vallja magát.

A Vatikán is bejelentette részvételét az UNESCO által 1972-re meghirdetett Nemzetközi Könyvvevőre. A Vatikán részvétele a Könyvek Könyvének, a Szentírásnak a jegyében áll majd, közölték az illetékes pápai bizottságban.

A kolumbiai állam megvonta támogatását a jezsuiták által vezetett katolikus Gonzagakollégiumtól. Ezért az atyák beszüntették a tanítást és lépésüket a rend római központja igazolta. A többi katolikus iskola vezetője kijelentette: hasonló sors vár rájuk is, ha a kormány az iskolapénz fizetését megszünteti és támogatását az intézményektől megvonja.

Az idei Salzburgi Főiskolai Heteket 1972 július 24 - augusztus 5 között tartják meg. Vezérfonala: Jézus keresése lesz.

Automatikusan a vatikáni betegsegélyző tagjai lesznek ezentúl a kardinálisok is, akiknek eddig saját fizetésükből kellett a betegségük költségeit viselni. Az új rendelkezés 25 aktív és 10 nyugalomba vonult kardinálist érint Rómában.

Berlinben 1971-ben 27 %-kal csökkent az egyházi kilépések száma. A rendelkezésre álló adatok szerint körülbelül ugyanilyen százalékarányban csökkent a kölni egyházmegyében is a kilépők száma.

A pápa egy január közepén tartott fogadáson a «Cor Unum» segélyszervezet tagjai előtt nyomatékosan aláhúzta, hogy az éhezőknek, betegeknek és analfabétáknak joguk van az egyre hatékonyabb támogatásra és segítségre. Az Egyház kötelessége és feladata, hogy meg-

találja a megfelelő utat és módot a rászorulókat támogatására és érdekeik védelmére.

A Caritas németországi szervezete 1970-ben több, mint 35 ezer különböző otthont tartott fenn az NSZK-ban és közel egymillió ember ellátásáról gondoskodott, tűnik ki a központi freiburgi hivatal jelentéséből. Az otthonokban 54 ezer szerzetes- és szerzetesnő és 138 ezer világi végzett önfeláldozó munkát.

Peru fővárosában, Limában tartotta a közel-múltban püspökkari konferenciáját az ország 52 katolikus püspöke. 50 lelkész és több aktív laikus is résztvett a megbeszéléseken. A lelkipásztorkodás aktuális kérdéseiről, egységes lelkipásztorkodási program kidolgozásáról folytattak tárgyalásokat.

A Vatikánváros közigazgatását és kormányzását is újjászervezik és leegyszerűsítik. Egyelőre szakértőkből álló különbizottság, a «Consulta» vizsgálja a különböző osztályok szakigazgatásával kapcsolatos kérdéseket és jelentését ez év márciusában terjeszti elő jóváhagyásra.

Brazília legnagyobb városában, Sao Paoloban 78 katolikus és 800 protestáns külföldi közösség működik. Statisztikai adatok szerint a városban minden vasárnap 28 nyelven hangzik el prédikáció. A legtöbb istentiszteletet kínai, olasz, litván, örmény, német, koreai, horvát, szláv, szlovén, spanyol, francia, magyar, stb. nyelven tartják. A város érseke a bevándoroltak pasztorális szolgálatának koordinálására külön bizottságot hozott létre.

Luigi Nervi olasz építész a Gergely-rend nagykeresztijével tüntette ki a pápa, az új nagy és modern vatikáni kihallgatási terem megépítéséért.

A Német Lepra Segítőszolgálat idén is felhívással fordult az ország lakosságához, hogy fokozott mértékben adakozzék a január 30-i Lepra Világnap alkalmából. A német tagozat az elmúlt 15 évben jelentős összegekkel járult hozzá a közel 500 ezer leprabeteg gyógyításához, vagy szenvedésük nagymértékű enyhítéséhez az egész világon.

Don Bosco rendjének, a szaléziánus rendnek központi vezetőségét az ismert turini székházból az idén Rómába helyezik át, ahol jelenleg az új generálátus épül. Ezt a kongregáció római generális kapitulumán határozták el, ahol az új vezetőséget és a 12 tagból álló szerzetes tanácsot is megválasztották. A harmadik legnagyobb rendnek közel 22 ezer tagja van.

Finnországban mindössze 2800 katolikus él, az ország lakosságának 0,06 %-a. Az egyetlen püspökség élén a 47 éves holland származású Verschuren püspök áll és 20 katolikus papja egyben tagja a papi szenátusnak is.

Az Életünkben megjelent írásokért minden tekintetben azok szerzői felelősek.

Lapzárta a hónap 15-én, hirdetéseket pedig csak a hónap 12-ig fogadunk el!

VECSEY JÓZSEF

nemrég megjelent könyve

Emlékezés

Mindszenty bíboros édesanyjára

közel 300 oldalon mutatja meg, hogyan forrott össze csodálatos egységbe a magyar primás életével egy finom és eszes falusi asszonynak, édesanyjának élete.

A kötet 32 képet is tartalmaz műnyomó papíron a bíboros és édesanyja életéből.

A könyv ára 19.— svájci frank, — 4.50 US dollár, — vagy annak megfelelő valuta.

Megrendelhető:

a Magyar Nyomdában
(Ungarische Buchdruckerei)

9000 St.Gallen Frongartenstr. 15.
Schweiz.

Keresünk

valódi vagy átképzett

**SZERSZÁMLAKATOSOKAT,
SZERSZÁMKÉSZÍTŐKET**

nagy karosszéria
szerszámok gyártásához.

Csak valóban kitanult szakemberek jelentkezzenek, legalább 50 %-os német nyelvtudással!

6 hét próbaidő, véglegesítés után lakásszerzésben is segítünk.

DR. MELEGHY K. G.

Werzeugbau und Presswerk
5070 BERGISCH GLADBACH

Életünk

Az európai magyar katolikusok lapja

Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. Vecsey József

Szerkesztőség és nyomda:

Ungarische Buchdruckerei,
9000 St.Gallen, Frongartenstr. 15.
(Schweiz)

Telefon: (071) 22 55 28

Előfizetés egy évre: 10.— svájci frank
Egyes szám ára: 0.80 svájci frank, vagy annak megfelelő más valuta.

É l e t ü n k — Unser Leben

Monatschrift für die ungarischen
Katholiken in Europa

Redakteur und Herausgeber:

Dr. Josef Vecsey

Redaktion und Druck: Ungarische Buchdruckerei, 9000 St.Gallen (Schweiz), Frongartenstr. 15.

Telefon: (071) 22 55 28

Kto. Krt. 603 Ungarische Buchdruckerei
Sparkassa der Administration St.Gallen
Bezugspreis jährlich: 10.— Sfr.